

Boljše delo večji uspehi

Nedavni posvet predsednikov nadzornih odborov občinskih organizacij Socialistične zveze z okrajnim nadzornim odborom te organizacije je pokazal, da so občinske in krajevne organizacije Socialistične zveze dobro delale in razgibale svoje članstvo. Predvsem pa je njihovo delo živahno zadnji čas ob razpravah o novi ustavi in občinskih statutih.

Kljub temu pa je še nekaj organizacijskih slabosti, ki spremljajo organizacije Socialistične zveze. V svojih vrstah imajo še vedno premalo volivcev, pa tudi članarino so ponekod v zaostanku. To seveda meče slabo luč na tiste organizacije, ki se ne trudijo dovolj, da bi članarino pravočasno zbrale in tudi odvedle.

Najboljše je stanje v šostanjski občini, kjer so do konca lanskega leta zbrali vso članarino in jo tudi v celoti odvedli okrajnemu odboru Socialistične zveze. V vseh ostalih občinah pa bodo morali pobiranj članarine posvetiti večjo pozornost, saj podatki, ki so jih na tem sestanku iznesli, niso najboljše. Takemu stanju je kriva predvsem pomanjkljiva organizacija krajevnih odborov Socialistične zveze in nemaleh prizadevnost blaginikov. Zato bodo morali temu, vprašanju posvetiti večjo pozornost tudi nadzorni odbori občinskih organizacij Socialistične zveze.

Zdaj v zimskem času, je najboljše prilika, da zamujeno nadoknadimo. Možnosti za to so, saj je v tem času delo organizacij najbolj živahno. Poleg tega pa bo potrebno krepiti osebne stike z ljudmi zlasti tam, kjer se ne morejo pohvaliti z visokim odstotkom članstva in kjer so v zaostanku s članarino. Občinski odbori Socialistične zveze bi morali pomagati tudi krajevnim organizacijam, da si uredijo prostore in jim tudi sicer nudijo z nasveti večjo pomoč kot doslej.

Čeprav so te slabosti predvsem odraz pomanjkljive organizacijske dela in ne političnega razpoloženja ljudi, so na sestanku menili, da včasih na videz drobne pomanjkljivosti in napake, kot n. pr. pri odkupu živine povzročajo nerodovanje in lesa, pri ljudeh upravičeno.

Obsojanja vreden je primer, ki ga je omenil zastopnik iz žalske občine. Ta je povedal, da kmetje v tej zimi pripeljejo tudi po petkrat živino po dve uri daleč, nakupovalci pa jo zaradi slabe organizacije odkupa vračajo nazaj. Morda je ta trditve pretirana, gotovo pa je nekaj resnice na njej. In če je tako, potem tudi ni čudno, da je vedno več črnih zakolov.

Zato naj bi krajevne organizacije Socialistične zveze poleg izboljšanja organizacijskega dela prisluhnile z večjo odgovornostjo tudi podobnim pojavom in jih skušale ob podpori merodajnih činiteljev tudi rešiti. V prizadevanju, da bo takih in podobnih pomanjkljivosti vedno manj, bodo tudi uspehi organizacij Socialistične zveze na terenu vedno večji.

-ma-

Radeče in Zidani most - kam?

Radeče in Zidani most spadata po sedanjih politično teritorialni razdelitvi k občini Hrastnik v ljubljanskem okraju. S priključitvijo treh občin iz Soodnjega Posavja k celjskemu okraju pa so te občine teritorialno odrezane od celjskega okraja, ker se vmes kot klin zajeda področje Zidanega mosta in Radeč.

Zato nastaja vprašanje, kam priključiti ta dva kraja? Odgovorni ljudje v hrastniški občini so to okolnost z razumevanjem uvideli ter so za to, da se Zidani most in Radeč odcepita od njihove občine. Tudi predstavniki političnih in množičnih organizacij v teh krajih so za odcepitev.

Sedaj je vprašanje kam, ali k laški ali k sevnjski občini? Predstavniki sevnjske občine se sicer ogrevajo za priključitev teh krajev k njihovi občini predvsem iz gospodarskih razlogov, zastopniki političnih organizacij Radeč in Zidanega mosta pa se zavzemajo za priključitev k laški občini.

O tem vprašanju prav te dni potekajo razgovori med vsemi zainteresiranimi s predstavniki okrajnega ljudskega odbora in političnih organizacij v okraju. Kam se bosta končno ta dva kraja priključila, bo zlasti odvisno od zemljepisnih in gospodarskih okoliščin, predvsem pa bodo o tem izrekli zadnje besede tamkajšnji prebivalci sami.

-ma-

CELJSKI televiznik

RESOLUCIJA ZA GOSPODARSKI RAZVOJ OKRAJA CELJE PREDVIDEVA

Večjo proizvodnjo in izvoz

Predlog resolucije o politiki gospodarskega razvoja v okraju Celje je pripravljen. Sestavljena je bila na podlagi smernic zveznega in republiškega družbenega plana, na podlagi uspehov doseženih v preteklem letu, na temelju posvetovanj z gospodarsko zbornico, občinami in drugimi organi ter analiz zavoda za gospodarsko planiranje.

Resolucija je priporočilo skupnosti komun za skladen razvoj gospodarstva v vseh komunah celjskega okraja. Zato ta dokument ni tog predpis, ki bi omejeval pristojnosti in iniciativno komun pri sestavljanju družbenih planov. Resolucija napoveduje tudi ni zbir številnih prepostavk, temveč obravnava predvsem pota in oblike nadaljnjega razvijanja gospodarstva v našem okraju ter s tem v skladu razvoj celotnega družbenega življenja. Resolucija

svoja predvidevanja izražena v odstotkih ni zacementirala s fiksnimi številkami, toda to ne pomeni, da občinski plani, zlasti pa plani gospodarskih organizacij, ne bodo natančneje določali planske naloge.

Resolucija predvideva povečanje obsega industrijske proizvodnje za okoli 10,5 %. Ta porast naj bi bil rezultat boljšega izkoriščanja razpoložljivih kapacitet, večje produktivnosti, modernizacije proizvodnje in širšega vključevanja v mednarodno menjavo.

Resolucija nalaga (v skladu z republiškim družbenim planom) zelo velike naloge kmetijskim proizvajalcem. V celoti naj bi se proizvodnja v kmetijstvu povečala za 18 %, od tega na družbenih posestvih za 32 %. Resolucija posveča nadalje veliko pozornost gozdni proizvodnji, turizmu, prometu, gradbeništvu in trgovini.

Ko obravnava rast produktivnosti, ki naj omogoči hitrejšo in večje vključevanje našega gospodarstva v mednarodno blagovno menjavo in hitrejšo rast realnih osebnih dohodkov, resolucija predvideva povečanje produktivnosti na enega zaposlenega od 7 do 8 %. Da bi dosegli ta cilj, resolucija postavlja v ospredje vspešnejše korake pri delitvi po delu, razvoj sodne tehnologije, pravilnejše usmerjanje in uporabo strokovnih kadrov ter izobraževanje proizvajalcev za proizvodne naloge.

Resolucija predvideva, da naj bi skupen izvoz iz okraja Celje povečali za 17 do 18 %. Industrijski izvoz naj bi se povečal za 20 do 21 %, neposredni kmetijski izvoz pa za 6 do 7 %. V to nalogo naj bi se vključila tudi turizem in gostinstvo za neblagovni priliv deviz.

Investicije naj bi pospeševale razvoj tistih panog proizvodnje, ki zagotavljajo porast proizvodnje, produktivnosti, izvoza in povečanje življenjske ravni. Investicijska politika naj bo pospešila dokončne rekonstrukcije in izgradnjo začetih objektov. V obrti naj bi sredstva vlagali za nabavo mehanizacije v obrtnih centrih, v kmetijstvu pa bi bil prvi cilj investiranja na taka področja, ki bodo odpravila težave pri preskrbi mest in industrijskih središč.

Glede naraščanja osebnih dohodkov omenja resolucija edino realno pot te rasti, to je proizvodnost in realizacija. V skladu s povečanjem proizvodnje in produktivnosti dela naj bi se osebni dohodki v gospodarstvu povečali v nominalnem smislu za 15 do 16 %.

Resolucija, ki obravnava še številna vprašanja družbenega standarda, bo po razpravi in sprejetju v celoti objavljena v uradnem vestniku okraja Celje.

S SEJE OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA V SOSTANJU

Energokemični kombinat

GLAVNA SKRB

ta in ureditev proizvodnih prostorov tovarne gospodinske opreme »Gorenje«. Za nenehnost celovitega razvoja v gospodarstvu in družbenem življenju v občini so si med ostalimi zadali naslednje gospodarske in politične cilje:

● Pri 18-odstotnem predvidenem porastu industrijske proizvodnje bodo posebno skrb posvečali predvsem naglemu naraščanju, izgradnja rudnika ligni-

nju tiste proizvodnje, ki gre v izvoz ali ki manjša uvoz.

● Z novimi, modernimi, tehničnimi in estetsko izpopolnjenimi izdelki bodo skušali zadostiti zahtevam mednarodne delitve in domači konkurenci.

● Razvijali bodo tehnološke postopke in izpopolnjevali organizacijo dela tako, da bodo z najracionalnejšo osnovo lahko ugodno vplivali na ceno.

● Glavna skrb v investiranju je v letošnjem in v nadaljnjih letih energokemični kombinat. Vsa razpoložljiva sredstva komun bodo namenili tej izgradnji. Prav tako pa bodo pomagali s sredstvi pri čimprejšnji postavitvi objektov za razširjeno moderno proizvodnjo gospodinske opreme.

Aprila okrajna konferenca ZMS

V soboto je bil v Celju šestnajsti plenum okrajnega komiteja Zveze mladine. Ker je bil to prvi plenum po sedmem kongresu Ljudske mladine Jugoslavije, je bil posvečen v glavnem razpravi o pokongresni dejavnosti mladine v našem okraju. Tako bodo zdaj že v prvi polovici meseca februarja v aktivih Zveze mladine pokongresne konference, kjer bodo mladino seznanjali s kongresnimi materiali. Proti koncu meseca bodo podobne konference tudi v občinskem merilu s tem, da bodo na njih govorili v glavnem o poglavitnih nalogah občinske organizacije Zveze mladine. V šostanju so se že odločili, kaj bodo dali na dnevni red. Govorili bodo o mladini v procesu decentralizacije upravljanja in o mladinskem turizmu v Saleški dolini; v Zalcu bodo spregovorili o prostem času in idejni vzgoji mladih ljudi, v Smarju so sklenili razpravljati o zaposlovanju in turizmu, v Sentjurju pa o kmetijski problematiki in o društveni aktivnosti mladine. V Konjicah se za temo še niso odločili, prav tako tudi ne v Krškem, v Sevnici pa so izbrali temo mladina v delavskem in družbenem upravljanju. V Brezicah bodo načeli vprašanje štipendij in pa izobraževanje kmetijskih delavcev.

Sestega in sedmega aprila bo v Celju okrajna konferenca Zveze mladine Slovenije.

Delegati in gostje na skupščini med referatom

za čas od 7. do 17. februarja Pogoste snežne padavine bodo trajale včasih po več dni skupaj. Vmesne razjasnitve ne bodo trajale več kot dva dni. Vseskozi bo mrzlo, zlasti še od 10. februarja dalje.

Dr. V. M.

TINE OREL

Trmasta zima, trmasti ljudje. V svetovni politiki nič ne kaže, da bi čez nekaj tednov utegnili ozeleneti vejica miru. Trije udje atomskega kluba, za zdaj še ekskluzivnega, so se razšli, rebus infectis, ne da bi kaj dosegli, ne da bi drug pri drugem vzbudili vzajemno zaupanje. Kljub sovjetskim popuščanjem ZDA niso stopile z mesta, koncesij z Vzhoda jim še ni dovolil. Isti Rusk, ki je pred nekaj dnevi napovedal otoplitev odnosov med ZDA in SZ, je 1. februarja izjavil, da bodo ZDA nadaljevale z atomsko kuhinjo v Nevadi. Kdo je kriv? Rusk pravi, da SZ, ker je hotela zaključiti z razgovori v Washingtonu in jih nadaljevati v Ženevi. Obenem je dejal, da bodo ZDA odprle spet kubansko opravljanje, češ da se SZ pojaško utrjuje na otoku. Dan poprej je Hruščov že pretil, da se lahko odpre še kako drugo opravljanje in cikal na Berlin kot na žalosten ostanek druge svetovne vojne.

Ta razhod v Washingtonu — ob 20-letnici stalingrajske bitke, ki je bila začetek zmage nad fašizmom — nam je prizadejal slabo izraženi šok, a zato toliko nevarnejši.

Ta totalni šok pa ni edini, prizadel je zahodno polovico sveta še parcialni. Sestmesečno kovanje enotne Evrope o Bruslju se je razletelo kot sesušen čeber in za zdaj ni videti človeka, ki bi mogel nabiti obroče in z njimi držati po koncu, kar so skoraj vsi že videli stati za vse čase ali vsaj za bližnjo prihodnost. Vredni naslednik Hooperja, Churchilla in drugih razredno zavednih velmož meščanske družbe, ki so iz strahu pred napredujočim socializmom sklenili deloma likvidirati nacionalne enote in Zapad povežati vsaj gospodarsko in politično, vredni naslednik Macmillana je orgel Franciji v obraz očitek, da te razredne potrebe ne razume, da gleda nazaj, namesto naprej, da računa na francosko hegemonijo v Evropi, da se ne more spriznati s prijatelji in zavezniki, ki da imajo enake cilje. V Ameriki, v Angliji in manjših evropskih državah je zavrnilo nad de Gaulle, modernega Napoleona, ki se povezuje z Bonnom, da pa ta os ne bo imela daljšega življenja kot nekdanja fašistična os Rim-Berlin. Posebej mu zamirajo, da se povezuje z obema fašistoma Francos in Salazarjem in pri tem priznava, da ta dva nimata iberskega ljudstva za seboj a kaj šele, da bi pri tem de Gaulle imel za seboj francosko ljudstvo z njegovo množično socialistično in komunistično stranko. Raketa podlaga zapadne Evrope se torej ne more cementirati, ker je za dela na opravljanje hegemonije in nacionalnih čustev Francije oziroma de Gaulleove vlade. Zato si tudi Zapadna Nemčija za vsako ceno prizadeva dobiti svojo atomsko podlago, da bi iz atomskega bunkerja med zapadnimi partnerji oplivala na razrešitev berlinskega opravljanja. Če je Adenauer posredoval v Parizu za evropsko enotnost in ostop Anglije v EGS, je to storil lahko samo, če je zadržal germanska čustva in nemške sanje o hegemoniji nad Evropo in zaradi Amerike.

V ZDA zelo veliko govore o represalijah, o znižanju dolarske pomoči, o znižanju ameriških vojaških kontingentov v Evropi, o osem tistem, kar je dolarsko carstvo doslej po vojni gradilo, da bi zavarovalo »slobodni svet« in ga naredilo močnejšega od socialističnega.

Na robu teh velikih dogajanj omenimo nekaj drobnih: V Siriji ni miru. Ločitev od Egipta ni rešila bistvenih gospodarskih in političnih problemov. To zmedo skušata izrabiti s »pomočjo« Nemčija in Francija; v Togu prekrat ni samo izraz nezadovoljstva opozicije, ampak tudi nekolonialističnih apetitov, ki jih ni vedno lahko opredeliti; Maroko posreduje med Burgibo in Ben Bello, kar tudi pomeni, da obojavoči se Afriki ni prihranjeno ničesar, o čemer bogato govori zgodovina razvitih držav »stare kraljice Evrope«; Njasa je končno dobila samoupravo pod vodstvom dr. Bande, medtem ko skuša angleški imperij dati navidezno samostojnost Malaji in posestim na Borneu z ustanovitvijo »Malezije«. Če zapišemo na koncu, da je mirovna akcija »Colombo« uspela in se Peking pomirja, New Delhi pa spet odloča za neangažirane države, naj bo to zato, da končamo vsaj s senco neobhodno potrebne gloriove optimizma.

ZDAJ JE ČAS

Nedavno srečanje predstavnikov vseh okrajnih družbenih organizacij s člani ustrezne komisije pri okrajnem odboru SZDL v Celju, ki jo vodi tov. Slavko Verdel, je pokazalo, da so takšni posveti koristni predvsem zaradi izmenjave delovnih izkušenj, ugotovitev in podobno, razen tega pa tudi za to, da se Socialistična zveza seznani z nekaterimi problemi, ki spremljajo te organizacije.

Ni naključje, da so prve besede veljale financiranju teh organizacij. V razpravi se je uveljavilo mnenje, naj tudi vnaprej te organizacije dobivajo direktne dotacije do okrajnega ljudskega odbora, seveda na osnovi lanskoletne bilance ter podrobnega delovnega načrta za letošnje leto. V vseh teh proračunih okrajnih forumov pa morajo izpasti kakršne koli pomoči ustreznim občinskim forumom ali celo osnovnim organizacijam. Zanje morajo seveda sredstva zagotoviti občinski ljudski odbori in to iz rednega proračuna za delo občinskih forumov ter iz prispevkov gospodarskih organizacij za nemoteno delo društev in podobno. V tej zvezi bo zlasti okrajni odbor SZDL priporočil občinam naj ustanovijo posebne sklade, poskrbijo, da bodo ti skladi dobili ustrezna samoupravna telesa in da se bo v skladih zbralo dovolj sredstev za delo telesno-vzgojnih in kulturno-prosvetnih organizacij.

Glede na to, da je višina zbranih sredstev v teh skladih precej odvisna od subjektivnih vplivov in da tudi dotacije, ki jih daje okrajni ljudski odbor za delo okrajnih družbenih organizacij niso zmeraj najbolj zanesljiva oblika pomoči, so na posvetu znova zahtevali naj zakonodajni organi predpišejo poseben odstotek od družbenega bruto proizvoda, ki bi ga naj gospodarske organizacije odvajale v poseben sklad za družbene organizacije. S tem bi odpadlo vsako beračenje; delo družbenih organizacij pa postavili na trdnosno osnovo. In še nekaj — če bi zagotovili, da bi bila višina tako zbranih sredstev za družbene organizacije odvisna od družbenega bruto proizvoda, bi dosegli še to, da bi tudi kulturno-prosvetna, telesnovzgojna in ostala dejavnost rasla vzporedno z napredkom gospodarstva, ne pa zaostala.

jala, kot to danes šestkrat ugotavljamo.

Ko je bilo govora o delovnih načrtih posameznih družbenih organizacij, je bil izrečen koristen predlog, ki ga kaže ne samo napisati, ampak tudi osvojiti — iz delovnih programov naj izpadejo kampanjske in manifestativne akcije, težišče dela in seveda tudi sredstev pa se naj prenese na redno in sistematično delo.

V večini občin celjskega okraja so osnutki občinskih statuten že v javni ali vsaj v prvi fazi razprave. V vseh primerih pa gre za dokumente, v katerih morajo tudi družbene organizacije dobiti svoje mesto. Zato bi bilo več kot

narobe, če bi prav zdaj, ko je v teku razprava o teh statutih, organizacije stale ob strani. Prav one so dolžne, da se aktivno vključijo v to razpravo, da opozorijo na pomanjkljivosti, ki so v osnutkih statuten in da dajo predloge, kako te napake odstraniti. Torej, ne gre samo za kritiko osnutkov občinskih statuten, marveč predvsem za konkretne predloge, kaj napraviti, da bodo ti statuti na najboljši način urejevali vse najvažnejše odnose med organizacijami in družbeno skupnostjo. Čas za to razpravo in dajanje predlogov pa je zdaj, ne pa potem, ko bodo statuti že sprejeti!

M. B.

OBČAN O NOVI USTAVI

Skrb za zaposlovanje mladine odgovornost družbene skupnosti

Osutek nove zvezne ustave pravi med drugim v svojem 38. členu: »Zajamčeni sta pravica do dela in svoboda dela... Vsakdo si prosto izbira poklic. Družbena skupnost ustvarja pogoje, da more vsakdo uveljaviti pravico do dela.«

Če razumemo pod pojmom družbena skupnost stvarno družbeno kolektivnost, ki deluje na določenem področju, lahko apliciramo dolžnost družbene skupnosti na komuno oziroma na skupnost komun. S tem v zvezi naj opozorim na problematiko, za katero reševanje je odgovorna družbena skupnost, pa naj bo to komuna ali skupnost komun ali drugače: prav tako pa še vsi ostali družbeni činitelji, ki predstavljajo splet in tudi utripanje celoga družbenega organizma na določenem območju.

Zavod za zaposlovanje delavcev Celje je pred kratkim izdelal krajšo analizo o problematiki nezaposlene mladine s stanjem 16. januarja letošnjega leta. Naj navedem nekaj podatkov za območje tega zavoda. Od skupnega števila nezaposlenih oseb, prijavljenih pri zavodu je 43 % mladine, 66 moške in 37 % ženske, skupaj 441. Največji odstotek od tega in sicer 15 predstavlja mladina v letih od 15. do 17. leta starosti in 13 % mladina od 17. do 20. leta starosti. Pregled nad izobrazbo te mladine nam pove, da je 15 % z manj kot 6 razredov, 9 % z manj kot 7 razredov in zaskrbljujočih 12 % z osemletno osnovnošolsko izobrazbo, od tega samo deklet nad 110. Po sedanjih kvalifikacijski strukturi odpade 38 % mladine za rubriko — ne kvalificirani. To tudi pomeni, da nimajo možnosti za vključitev v uk ali v šole druge stopnje. Še posebno zaskrbljivo je, da predstavljajo 50 % delavske mladine.

Če upoštevamo prirodni prirast, precejšnje zmanjšanje tempa zaposlovanja in tudi sedanjo

strukturo delovnih mest v posameznih strokah v odnosu moška — ženska delovna mesta, nas mora ta problematika zaskrbeti v večji meri. Odgovornost reševanja tega problema oziroma kompleksa problemov, je tako splošno družbena, da je treba nanjo večkrat opozarjati. Nemogoče je namreč naprtiti to odgovornost le nekaterim javnim ali strokovnim službam, ki se s tem bolj neposredno ukvarjajo. Prav vsi si moramo prizadevati, da bo prišla ta odgovornost družbene skupnosti najbolj do izraza in da določila v naši novi ustavi živijo v svojem pravem pomenu besede.

M. U.

Skrb za izobraževanje

Občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah je pred dnevi razposlal vsem gospodarskim organizacijam v občini anketna vprašanja o potrebah po družbeno ekonomskem izobraževanju. V odgovorih bodo vodstva gospodarskih organizacij skupaj s predstavniki sindikalnih odborov in organov upravljanja podala svoja mnenja in predloge o tem pomembnem vprašanju. Na osnovi anketnih rezultatov, bo komisija za izobraževanje izdelala ustrezen načrt izobraževalnega dela.

V. L.

Predloga niso sprejeli

Na zadnji seji obeh zborov občinskega ljudskega odbora v Celju je bila na dnevnem redu tudi razprava in sklepjanje o prijavitvi podjetja »Avtoobnova« Celje k trgovskemu podjetju »SLOVENIJA-AVTO« Ljubljana. Ljudski odborniki tega predloga niso sprejeli, saj niso našli ekonomskih razlogov, ki bi utemeljevali takšno pripojitev.

Običajna slika minulih dni

S KOMPASOM V CELOVEC, VRBO IN PLANICO

Kot poletje, tako nudi tudi zima obilo priložnosti za lepe in prijetne izlete. Ne gre samo za zimsko športne postojanke, za hotele in ostale turistične točke, marveč še za kaj več.

V celjski poslovalnici Kompassa delajo brez predaha; skoraj bi rekli, da v teh prostorih ne ločijo poletja od zime. Dela je veliko tako poleti, kot zdaj, ko nas je zima bogato obdarila s snežno odejo. O tem delu in načrtih je stekel tudi razgovor s šefom celjske poslovalnice Kompassa, tov. Milanom Vukmaničem.

— Najprej me zanima, koliko ljudi iz celjskega okraja si bo ogledalo dunajsko drsalno revijo v Celovcu?

— Letos bo iz Celja oziroma našega okraja odpeljala v Celovec kar 28 avtobusov. Vsega skupaj pa si bo to opereto na ledu ogledalo 1400 ljudi iz našega okraja. Naj povem še to, da bo Slovenija dala kar 7.600 obiskovalcev za prireditev na ledu. Za primerjavo še to — lani je iz Celja v Celovec peljalo šest avtobusov z okoli dve sto potniki. Torej, bistvena razlika v letošnjem ogledu.

— Pripravljate še kakšne druge izlete, razen tradicionalnega seveda, za katere računate, da bodo vzbudili večjo pozornost?

— Trenutno sta v načrtu dva velika izleta, če lahko tako rečem. V počastitev slovenskega kulturnega praznika, bodo ves mesec februar vozili naši avtobusi učence in dijake vseh šol na izlet v rojstni kraj našega največjega pesnika, v Vrbo na Gorenjsko. Avtobusi bodo vozili iz Celja v Ljubljano, Vrbo, na Bled in preko Ljubljane nazaj v Celje.

— Bodo avtobusi vozili samo iz Celja?

— Ne, če se bodo za ta izlet prijavile večje skupine iz drugih krajev, bo odhod tudi iz teh.

— Kako pa je s ceno za ta izlet?

— Samo, osem sto dinarjev za osebo v obe smeri vožnje.

— In drugi izlet?

— Namenjen je Planici, velikim mednarodnim tekmar v smučskih poletih od 22. do 24. marca. Mi smo na ta izlet povabili ne samo delovne kolektive gospodarske organizacije, marveč zlasti še šole. V Planico bodo vozili posebni vlaki in avtobusi. Cene pa so takšne: dijaki, ki se bodo peljali s posebnim vlakom bodo plačali po 520 dinarjev, člani raznih društev in kolektivov pa po 1.150 dinarjev. Cena prevoza z avtobusom bo 2.500 dinarjev po osebi. V vseh teh cenah je zajet tudi strošek za nabavo vstopnice, ki je zagotovljena slehernemu udeležencu našega izleta, pa naj si bo to z vlakom ali avtobusom.

— Kako pa je s prijavo za izlet v Planico?

— Zadnji rok prijav je 15. marec.

Pismo iz Brežic

Iz Brežic smo prejeli pismo, ki je bilo naslovljeno sicer na uredništvo Celjskega tednika, namenjeno pa ne samo nam, marveč tudi nekaterim drugim. Tako nam tov. K. piše naj bi ta kraj večkrat obiskali člani slovenskega ljudskega gledališča v Celju, pa tudi telovadci, pevci, godbeniki in drugi. Hkrati s tem vabilom navaja, da imajo za takšne nastope vse pogoje: domačini pa bi goste sprejeli z odprtimi rokami. Na koncu je še dodal: Prav vse si želimo! Prosim, objavite to v Celjskem tedniku!

Drugi del pisma je namenjen nam, uredništvu lista:

»Prosimo Vas, da bi list v vsaki številki prinašal vse zanimivosti tudi iz posavskih občin. Uredite tudi to, da bodo vaš list prodajali v vseh naših krajih, da ga bodo ljudje videli, brali in zatem naročili. To storite takoj, v zimskem času.« In končno nas tov. K. še sprašuje, zakaj se Celjski tednik ne prodaja v Ljubljani, Mariboru, Zidanem mostu in drugih krajih.

Zadnji odstavek pa je namenjen radiu Celje: ki naj bi v svoj program prav tako vključil poročila in vesti iz posavskih občin.

Toliko o pismu, oziroma dveh dopisnicah, ki smo ju sprejeli z velikim veseljem, saj kažeta, da se ljudje iz posavskih občin močno zanimajo ne samo za naš list, za radio Celje, marveč si želijo spoznati tudi del celjskih kulturnih ustanov, prosvetnih in telesnovzgojnih društev. Zato vabijo te kolektive naj jih obiščejo.

Z objavo tega pisma posredujemo želje prebivalcev iz treh na novo priključenih občin vsem, ki bi se lahko odzvali temu prijaznemu vabilu. Upamo in želimo, da bi čimprej navezali stike s tamošnjimi ljudmi, organizacijami in forumi ter se dogovorili za nastope in gostovanja.

Kar zadeva Celjski tednik pa tole: uprava našega lista je že začela z akcijo, da bi tudi v vseh treh posavskih občinah dobila čim več naročnikov in da bi list prodajali v trafikah, nekaterih trgovinah in podobno. Delo na tem področju je še v teku. Zaenkrat lahko prebivalci vseh treh posavskih občin naročijo Celjski tednik ne samo direktno pri nas, marveč tudi pri vseh poštah na svojih območjih. Pri vseh mislimo, ko na se bodo odzvali tudi vrata vseh šol, bo moč tudi tam sporočiti želje in naročila.

Naj ob tej priložnosti zapišemo še to, da so prvi koraki pri zbiranju novih naročnikov v posavskih občinah naleteli na lepe rezultate. Tako smo že to število poslali v Posavje v tristo izvodih. Prepričani smo, da se bo že prihodnji teden ta številka znatno dvignila.

Kot so nam povedali ljudje iz celjskega radia, se bodo tudi oni zavzeli, da bodo poročila in vesti iz posavskih občin vključena v redne govorne oddaje. Radio Celje oddaja na valovni dolžini

Uredništvo

Delo je zastavljeno

S PRVE SEJE OBCINSKEGA ODBORA SZDL V SLOVENSKIH KONJICAH

Člani novoizvoljenega občinskega odbora SZDL v Slovenskih Konjicah so že na prvi seji sprejeli vsaj okvirni delovni program, konstituirali odbor ter izvolili stalne komisije, ki bodo delale pri tem forumu. Tako so za predsednika ponovno izbrali tovariša Franja Maroška, za podpredsednika Toneta Turnška ter za sekretarja Gvida Mraza. Razen tega so sklenili, da bodo pri občinskem odboru SZDL delale naslednje komisije: za družbe-

no upravljanje, organizacijsko kadrovska, za družbene organizacije, idejno vzgojna ter komisiji za industrijo in kmetijstvo. Sklep o ustanovitvi teh komisij so narekovali specifični pogoji tako industrijskega razvoja, kot zlasti še naloge, ki čakajo kmetijske proizvajalce.

Na prvi seji so imenovali še pripravljalnici odbor občinske zveze društev prijateljev mladine ter člane občinskega odbora Jugoslovanskih pionirskih iger.

Mladina ima svoj klub

Mladina terena Center v Celju si je pred kratkim uredila svoj klubski prostor in to v Gledališki ulici, nasproti ekonomske šole. Tu se zbira ob sobotah in nedeljah v popoldanskih in večernih urah, razpravlja o svojih nalogah in problemih, spremlja televizijske sporede in podobno.

TO LETO BO ODLOČILNO

Pred dnevi smo obiskali tovarno keramičnih izdelkov v Libojah in se zanimali o njihovih posebnih problemih. Naletni smo prav na zasedanje delavskega sveta in tako smo lahko še več zvedeli.

Keramična industrija v Libojah si je že v preteklih letih močno prizadevala, da bi obnovila svoje obrate. Tako so postavili novo predorno peč. Zanj so porabili okoli 100 milijonov dinarjev, ob koncu lanskega leta pa so uredili tudi dekor oddelek. Postavili so namreč sodobno električno peč. Ta peč je za razvoj podjetja velikega pomena, predvsem ker obstaja v kolektivu težnja, da obnovijo staro tradicijo dekorne keramike. Seveda ne mislijo nadaljevati tudi s starimi oblikami, temveč bodo prešli na izdelovanje sodobne okrasne in praktične keramike. Prve uspehe na tem področju so že zabeležili, saj so med drugim izdelali lične svetilke za nočne omarice, ki so na trgu takoj pošle. Pri tem jim seveda gre v prvi vrsti za lep zunanji videz

dekorativnega izdelka in za primerno ceno.

Razumljivo pa je, da je bilo potrebno obnoviti tudi staro dotrajalo slikarno. Še pred kratkim je bilo v tem delu tovarne podobno kot, da bi se človek prerival skozi katakombe, danes pa je na istem mestu sodoben obrat, kjer lahko dosežejo boljše kvaliteto ob nižji ceni. In prav to jim je v sedanjem trenutku tudi najbolj potrebno.

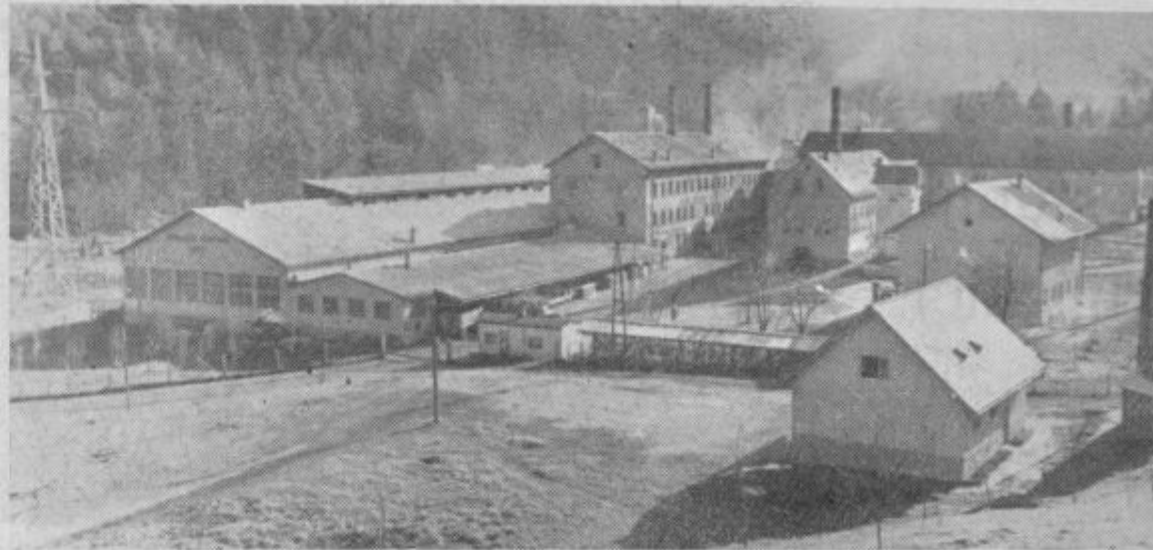
Toda, tako pravijo libojški keramiki, to je le začetek. Tovarno bo potrebno do kraja obnoviti. Za leto imajo v načrtu ureditev naj-sodobnejše strukture, in sicer tako, da bo delo v njej avtomatizirano. Ta oddelek je osnova tovarne — zaradi tega tudi ni čudno, če so se naloge tako resno lotili. Sami so zbrali okoli 50 odstotkov potrebnih sredstev, ostalo

za libojske keramike

pa bodo gradili s krediti. Skupaj bodo potrebovali okoli 120 milijonov dinarjev.

Istočasno so se v Libojah močno zavzeli tudi za povečanje izvoza. Za leto so si zastavili razmeroma težavno nalogo, nameravajo namreč izvoziti vsaj trikrat več kot lani. Pri tem pa je vsekakor odločilna cena izdelkov.

Z aktiviranjem dosedanjih prve faze rekonstrukcije bodo že letos dvignili brutoprodukt tovarne za preko 35 odstotkov. Na povečanje proizvodnje bo vplivala tudi druga faza obnovitvenih del, ki jo nameravajo končati na vsak način že v prvem polletju. Vsaka zakasnitev bi se jim namreč lahko maščevala in bi prav gotovo vplivala na zmanjšanje končnega uspeha podjetja v letošnjem letu.

Pogled na tovarno keramičnih izdelkov v Libojah

DVE NALOGI DOBER START V ŽIČNI

Za tovarno žičnih izdelkov v Celju je bilo lansko poslovno leto zelo uspešno. Bistveno so povečali produktivnost in predvsem kvaliteto svojih proizvodov. To jim je v veliki meri pomagalo, da so se v celoti afirmirali na domačem tržišču in da vprašaje plasmana proizvodov ni več redno in aktualno vprašanje. Vzporedno s tem pa so se jim kot logična posledica zmanjševale zaloge, kar je hitro razbremenjevalo obratna sredstva.

Toda kolektiv žičnih izdelkov v Celju se lani ob teh uspehih ni uspal. Za leto so si postavili še obsejnejše naloge in med njimi kot eno izmed osnovnih vključitev v mednarodno delitev dela. Razen tega pa še nadalje povečujejo kvaliteto proizvodov in tako uspešno zadovoljujejo že zelo zahtevno domače tržišče.

Takoj v januarju so se lotili ureditve zastavljenih nalog in že so sklenili trdne pogodbe za dobavo svojih proizvodov v nekatere zapadne dežele, med njimi celo v ZDA. Sodijo, da bo samo izvoz v Ameriko presegel vsoto 100 tisoč dolarjev, kar je za ta kolektiv prav gotovo lep uspeh.

Pomembnost njihovih izdelkov pa se na tem tržišču še poveča, če vemo, da so s pravilno notranjo organizacijo in s skrbnim zmanjševanjem stroškov uspeli znižati lastno ceno tako, da je izvoz tudi v zapadne dežele za njih ekonomsko zanimiv.

Toda kljub temu v kolektivu še posebej opozarjajo na nujno razširitev asortimana za domače tržišče. V tem smislu ima zlasti žična izmed vseh sorodnih podjetij najugodnejše pogoje, saj so bistveno zlasti znižali lastno ceno in povečali kvaliteto, ki jim vse bolj daje veljavo na trgu.

Koliko velja zaupanje?

Letos čakajo naše gospodarstvo predvsem tri velike naloge — povečanje proizvodnje, storilnosti in nenehno dvigovanje kvalitete. Vse pa ob enem samem pogoj, da se istočasno znižuje lastna cena proizvodnje, kar bo lahko vplivalo na povečanje življenjske ravni prebivalcev in hkrati ustvarjanje ugodnih možnosti za plasman blaga na domačem in tujem trgu.

Toda vsa prizadevanja se strnejo v istem smotru, in sicer v prizadevanju za povečanjem življenjske ravni zaposlenih. Ta aspekt problema je toliko pomembnejši, ker so nekatere slabosti v gospodarstvu iz lanskega leta vplivale na zaostajanje realnih dohodkov zaposlenih.

Zaradi tega se nam prav gotovo vsiljuje v ospredje vprašanje, kako uresničiti to nalogo.

Načelo je dokaj jasno — angažirati je potrebno vse notranje rezerve, ki jih prav gotovo ni malo. Napačno bi bilo iskati rešitev samo na eni strani, toda zanimivo in pomembno bo bržčas, če si ogledamo ta problem s stališča uveljavljanja stimulativnega nagrajevanja in poglobljanja tega sistema.

Sistem nagrajevanja se je v gospodarskih organizacijah močno uveljavil, dal pa je tudi že izredne rezultate. Zal pa so se pojavili nekateri primeri, ki groze, da bi v bistvu pozitiven sistem lahko razvrednotili.

POTREBNI so nam PROSTORI

Kolektiv tovarne za izdelavo usnjarskih strojev KOSTROJ ima eno samo veliko željo, da bi se čimprej lahko preselili. Doslej so že vložili v novo veliko halo okoli 60 milijonov, potrebno pa bo še toliko. Zato resno računajo na pomoč v obliki kreditov, sami pa so zbrali čez dvajset milijonov dinarjev. Na vsak način pa hočejo novo tovarniško poslopje dokončati do konca leta.

No, ta želja je popolnoma razumljiva, saj je v sedanjih improviziranih prostorih nemogoče organizirati tehnološko naprednejši sistem dela. Zanimiv podatek, ki nam pove, s kakimi težavami se bori, je tudi, da imajo svoje izdelke spravljene na petih koncih.

Ko so sedanji proizvodni postopek podrobno analizirali, so ugotovili s primerjavo v pogojih, ko bo novo poslopje dograjeno, da se bo proizvodnost dvignila kar za 20 odstotkov. Toliko pa jih dejansko stanejo težave s prostori.

Istočasno pa niso pozabili tudi na izpolnjevanje strojnih naprav. Zavedajo se, da jim nekateri stroji še manjkajo, a si jih bodo postopoma nabavili. Tako že v kratkem dobili velik obdelovalni stroj, razen tega pa še nekaj manjših. Zlasti veliki stroj za horizontalno vrtanje jim je potreben, ker predstavlja ozko grlo proizvodnje, kar se pozna tudi v drugih oddelkih.

Povpraševali smo jih tudi, kako je letos s prodajo njegovih izdelkov. V preteklih letih se je namreč dogajalo, da so usnarne raje naročevale uvožene izdelke, čeprav je bilo domačih dovolj. Povedali so nam, da sedaj ni več težav, hkrati pa so pripomnili, da je precejšen delež k temu doprinesla boljše kvaliteta izdelkov. Istočasno pa resno računajo, da bi se resneje vključili v izvoz. Začeli so že, toda — tako pravijo — izvozno dejavnost bo vsekakor potrebno povečati.

Zanimivi so nekateri zaupni pogovori z delavci iz tovarn, kjer so se oprijeli prakse nenehnega spreminjanja osnovnih normativov. Takole so dejali:

»Posebno prizadevanje lahko pripelje ob nenehnih spremembah samo do korektur kriterijev — zaradi tega razumljivo nihče ni ne teži, da bi na delovnem mestu dal vse od sebe.«

To nezaupanje v sistem nagrajevanja v nekaterih kolektivih pa ima dejansko svoj globlji vzrok in vzročno povezavo z osnovnimi smotri našega družbenega reda. Ustvarjanje nezaupanja v osnovno gibalno, ki ga zlasti v sedanjem obdobju moramo krepiti, pa bi lahko škodovalo pri uresničevanju kompleksnih nalog, ki stoje pred gospodarskimi organizacijami.

Mile

Težavno je, a gre

Na cesti proti Mariboru med Frankolovim in Stranicami smo srečali cestarja Vinka Klinca in njegovega pomočnika Ivana Kurka. Vprašali smo ju najprej kakaj sta kar po dva skupaj. Takole sta odgovorila:

— Veste, v teh dneh je taka cesta, da še dva komaj zmoreva vse delo. Če bi ne bilo primerno organizirano delo iz okrajnega središča, bi se prav gotovo »zadušila« v snegu. Razen tega pa en sam tudi vozičkar ne bi mogel niti premikati, treba pa ga je zapeljati včasih kar daleč.

— No, huda je letošnja zima, menim pa, je dejal tovariš Viktor Klinca, da so vozniki lahko zadovoljni, da smo vsaj do te mere osposobili cestišče. Zadnje čase smo se ubadali predvsem z ledeno skorjo, ki je ni bilo mogoče drugače odstraniti kot s soljo. Vozniki — nekateri — so se jezili, toda varna vožnja in brez nesreč pa brez kake smrtne žrtve

je vseeno boljše, kot da bi opustili soljenje cestišč.

Povprašali smo jih tudi, ali je dovolj 8 ur delovnega časa, da opravijo vse delo.

— V teh dneh prav gotovo ne. Kadar postane posebno nevarno, je v tem času potrebno prijeti za delo tudi ponoči; kar ne zmoremo v rednem času, pa seveda opravimo v nadurah. Te so sicer dražje, a so v teh dneh nujno.

— Oba cestarja sta nam tudi povedala, da je morda značilno, da v teh dneh na cesti, čeprav je cesta razmeroma zelo slaba, ni večjih prometnih nesreč. Samo štiri so našli v zadnjem času na njihovem delu ceste — vse štiri pa so se končale brez poškodb. Menim, je dejal tovariš Kurko, da ne gre toliko za srečno naključje, temveč je to le posledica veliko večje pozornosti voznikov in pa dejstev, da je na cesti zelo malo fičkov — se pravi voznikov amaterjev.

le.

ŠE EN KRAT

IŠČEMO GREŠNEGA KOZLA

Pred časom smo objavili kratek komentar o nezdruženem pojavu v žalskem zdravstvenem domu. Slo je predvsem za to, da so upravni organi zavoda (bolj kot upravni odbor) začeli iskati človeka, ki bi naj nekatere slabosti iz kolektiva posredoval ustreznim občinskim forumom.

Zadeva je v Zalcu bila delna posebnega zanimanja, v zdravstvenem domu pa so bili domala revoltirani. Morda so v sestavku nekatere podrobnosti, ki niso docela osvetljene, vendar v bistvu pa je sestavek imel zelo pozitiven učinek in predvsem odmev pri prebivalcih v Zalcu in v žalski občini.

Se več, spriči nastalega sumu, da v žalskem zdravstvenem domu le vse ne gre po najboljši poti in ob podpori tiska ter publiciteti, ki jo je zadeva dobila, je občinski ljudski odbor ustanovil posebno komisijo, ki bo podrobno pregledala poslovanje zavoda. Predvsem bodo analizirali delovanje samoupravnih organov, njihov vpliv in izvajanje posameznih sklepov samoupravnih organov, pregledali bodo tudi sistemizacijo delovnih mest ter poslovanje zdravstvenega doma v preteklem obdobju.

Zaradi tega lahko mirno trdimo, da je bil sestavek »Iščemo grešnega kozla« pozitiven in učinkovit, kajti prav gotovo je v interesu vseh občanov žalske občine,

da imajo zdravstveni dom, kjer bodo notranje zadeve urejene. In, če so urejene, bomo kmalu zvedeli. Zlasti pa se zato, ker so se odločili, da bodo s samoprispevkom gradili novo poslopje za zdravstveni dom. Sestavek ni nikogar obtoževal, tega niti ne dela ta sestavek. Značilno za to zadevo pa je, da so v zdravstvenem domu začeli iskati grešnega kozla tudi v našem listu, ki je sestavek objavil. Taka smer pa je navedljive najbolj zgrešena.

Jasno je, da tam, kjer ljudje veliko delajo, naredijo vzporedno tudi kako napako. Toda te je možno popraviti. Le volje je potrebno za to in nekoliko samokritičnosti, pa veliko manj občutljivosti kot so jo pokazali tovarši v žalskem zdravstvenem domu.

Tokrat vam žal ne moremo kaj več poročati o »kozlovih« zadevi, lahko pa bomo obširneje pisali, ko bo končala delo občinska komisija, ki je sestavljena iz predstavnikov političnih organizacij, zavoda za socialno zavarovanje in ustreznih strokovnjakov.

Mile Iršič

GIGANT V SLOV. KONJICAH

Usnjarski kombinat Konus v Slovenskih Konjicah je po združitvi z nekaterimi sorodnimi podjetji postal dejanski gigant v svoji stroki, saj bo skupna vrednost proizvodnje kombinata letos predvidoma znašala kar preko 7 milijard dinarjev. Gre torej za veliko podjetje, kjer je bilo predvsem potrebno začeti odločno s specializacijo in podrobno razdelitvijo dela znotraj podjetja. Kajti eden od bistvenih ekonomskih vzrokov, ki so vodili v ta

močan integracijski proces, je bila prav gotova brezperspektivnost, tehnična in komercialna šibkost nekaterih enot in precejšnja zmeda na trgu. Vsi ti elementi se hitro s specializacijo spremenijo, in sicer še posebno zaradi tega, ker je specializirana proizvodnja posameznih obratov natanko prilagojena zahtevam domačega in v veliki meri tudi tujega trga.

Tako bodo v Rečici ob Savinji izdelovali specialno usnje, v

Ljutomeru težko usnje, v Lenartu lažje usnje, v Majšperku strojila (tahin) in v Slovenskih Konjicah umetno usnje in usnje konfekcije, hkrati pa je tu tudi osrednja usnjarna.

Zanimiva je ugotovitev, da so spriči podrobnih analiz v posameznih prejšnjih samostojnih podjetjih hitro uvideli veliko prednosti enotnega velikega usnjarskega kombinata in da so na ta osnovni koncept pristali v občinah izven celjskega okraja, da pa se istočasno tovarna usnja v Sošanju temu velikemu kombinatu ni pridružila. Posledice te nesrečne odločitve ni možno podrobno predvideti, prav gotovo pa bodo neugodne — zlasti še ob pozitivnem spreminjanju strukture dohodka v ekonomskih enotah konjskega kombinata.

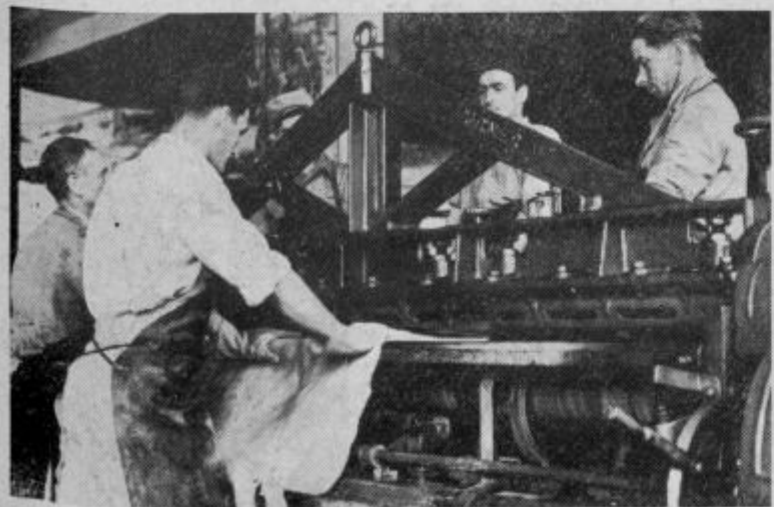
Ce namreč vzamemo samo grobo računice, koliko je stala prej sedem samostojnih podjetij tudi komercialna teh podjetij, lahko že govorimo o prihrankih v milijonih. Razen tega pa mala podjetja tudi niso mogla na zunanji trg. Najprej niso imeli zagotovljene plasmana, niso poznali tržišča in dinamike cen, hkrati pa je bila ob nespecializirani proizvodnji tudi lastna cena izdel-

kov previsoka, da bi se lahko uspešno uveljavili na zunanjem trgu. Vsi ti osnovni pogoji so se spremenili, istočasno pa so ekonomske enote ob izredno močnih skupnih investicijskih sredstvih lahko tudi perspektivno planirale svoj nadaljnji razvoj. To pa je bistveno, kajti značilno za našo usnjeno industrijo je doslej bilo, da so bili delovni pogoji nemogoči, tehnološki postopek pa ne samo neustrezen, temveč skoraj srednjeveški.

Vse te težave polagoma postajajo rešljive. Res je sicer, da vsega ne bo možno spremeniti čez noč, res pa je tudi, da bodo obrati polagoma le obnovljeni, kar daje tudi perspektivo zaposlenim. V usnjarskem kombinatu se namreč zelo dobro zavedajo, da se bodo tudi osebni prejemki lahko izboljšali s stopnjevanjem proizvodnosti dela, z zmanjševanjem stroškov in ugodnejšimi nastopi na domačem in tujem tržišču.

Vse to pa je prav gotovo v veliki meri odvisno od hitre in smotrne rekonstrukcije posameznih obratov. No, in mimogrede, saj imamo tudi v celjskem okraju že dovolj primerov, kjer so delavci tudi del osebnih dohodkov primaknili k sredstvom za obnovo tovarne (Juteks) in kjer tedanjo smotno politiko že sedaj občutijo. Prav enako pa velja to tudi za usnjarsko industrijo.

M.

Cepilni stroj v lužnici Konusa

Gneča v študijski knjižnici

Čitalnica študijske knjižnice je tudi med zimskimi počitnicami vedno prenapolnjena. Bralci, med katerimi je največ srednješolcev in slušateljev visokih šol, ne zadostuje več samo oseminajst na gostu postavljenih miz. Knjižničarji jim morajo prinesiti še vse stole iz svojih delovnih prostorov, tako da se stiskajo pri eni mizi dostikrat kar po trije bralci. Največ bralcev je bilo v knjižnici 24. januarja, ko se je v majhnem prostoru čitalnice nagnetlo kar 70 ljudi. Ob tem sploh nismo upoštevali tistih, ki v knjižnico vstopijo samo toliko, da izberejo knjigo in jo potem odnesejo domov. Tega števila, razumljivo, ne moremo primerjati s prometom v ljudskih knjižnicah, kjer je število bralcev, ki si izposojajo knjige za razvedrilo, seveda veliko večje. Pa vendar si je v mesecu januarju tega leta v študijski knjižnici 1823 bralcev izposodilo 4855 knjig, medtem ko si je v decembru preteklega leta 1277 bralcev izposodilo »samo« 2020 knjig. Za knjižnico, ki dela v tako nemogočih pogojih, so to nedvomno lepe številke. V študijski knjižnici se namreč na mizah v delov-

nih prostorih kar naprej kopičijo nove knjige, kajti skladišča so napolnjena do zadnjega kotička. Saj ni čudno — število knjig je ob koncu leta 1962 doseglo 77.396 zvezkov.

Vse to kaže, kako zelo nujno je, da študijska knjižnica končno dobi primerne prostore. Zdjaj, ko bo knjižnica verjetno prevzela še dolžnost matične knjižnice v celjski komuni in se bo tako njena dejavnost še močno razširila, je ta zahteva še odločnejša. Res je, da se knjižnica v nove prostore verjetno še ne bo tako hitro preselila. Novi del celjske grofije, katerega prvo in drugo nadstropje bodo preuredili za prostore knjižnice, bo gotov šele čez dve leti. No, toda tudi upanje že nekaj pomeni...

Dan, ko smo študijsko knjižnico obiskali, ni bil eden tistih, ko se v njej kar tare bralcev. Pa tudi nekoliko prezgodaj je še bilo. Fotografiji pa, ki smo jih posneli, vendarle nazorno povesta, da so v študijski knjižnici resnično na tesnem. Pa ne samo v čitalnici, tudi v skladiščih, kjer so za vskladiščenje knjig izrabili sleherni kotiček, je tako!

-ij.

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 26. januarja do 2. februarja 1963 je bilo rojenih 34 dečkov in 31 deklic.

POROČILI SO SE:

Janez Bezenšek, kmetovalec iz Bezenškovega Bukovja in Marija Podgoršek kmetovalka iz Podgorja pod Cerinom. Alojz Strukelj, upokojenec in Marija Kunc, soc. podpiranka, oba iz Celje. Rudolf Založnik, uslužbenec LM in Cita Klokočnik, delavka, oba iz Celja. Jožef Stuflek, radio tehnik iz Zaboršta pri Domžalah. Begomir, Emil, Ivan Orešnik, strojni inženir in Ida, Nada Zaidariš, učiteljica, oba iz Celja. Stanislav Drobniak, skladiščnik in Marija Beve, šivilja, oba iz Celja. Peter Rošar, podoficer JLA iz Smedereva in Herta Kos, absolvent učiteljske iz Klančca pri Dobruhi. Stanislav Cizej, poklicni gasilec iz Bukovžlaka in Marija Dolinar, kuharica iz Zabukovice. Viktor Drolc, kmetijski tehnik in Marija Vošnjak, gospodinja, oba iz Črnega vrha.

UMRLI SO:

Branko Borlak, otrok iz Lahovne, star 2 leti. Drago Hribnik, otrok iz Podvrha, star 5 mesecev. Anton Mihalič, otrok iz Zvodnja, star 4 mesece. Franciska Jerin, gospodinja iz Celja, stara 74 let. Ivan Strajhar, otrok iz Gomilkega, star 2 leti. Anka Kos, otrok iz Krmelja, stara 1 leto in 6 mesecev. Ana Roje, gospodinja iz Celja, stara 74 let. Marija Simarčič, gospodinja iz Rečice, stara 76 let. Franc Knez, invalid, upokojenec iz Lopate, star 56 let.

Malomaren odnos zdravnika?

Tovariš urednik!

Pred štirimi leti sem se napotila s hčerko k zdravniku, ker sem opazila, da je prišla šepati. Peljala sem jo v Celje, k doktorju M. S., ki pa ni ničesar opazil in je s hčerko vendarle nekaj narobe, odvrnil, naj ga o tem ne poučujem. Zdravniku sem verjela, saj se mi je zdelo nemogoče, da bi lahko prezrl poškodbo, ki ima dolgotrajne posledice.

Pa je bilo takol! V začetku letošnjega leta je ortoped doktor Rebešek pri ponovnem pregledu ugotovil, da ima hčerka izpah kolka in ji je takoj napisal napotnico za ortopedsko kliniko v

Ljubljani. Tam so me oštelili, da nisem hčerke že prej pripeljala. Zdjaj se bo namreč morala zdraviti leto dni ali pa mogoče še dalj, ker je izpah zastarel. Je bilo tega treba?

Ne želim doktorju S. očitati malomarnosti, vendar mislim, da bi se lahko vsaj za hip zamislil, kakšne težke posledice ima lahko površen odnos zdravnika do pacientov.

Leopoldina Brinovec, Začet, n. h. Skofja vas.

POPRAVEK

Pred dnevi smo dobili v uredništvo kartico s tole vsebino: V članku »Nesreča pri srečanju« pravi dopisnik, da sta se avtomobila srečala v Skornjem. Toda kraj je Skornje Beseda Skorno je izpeljava iz besede »skornje, kar pomeni slab, nerodoviten svet in nima nikake zveze s skornjem. Toliko v pojasnilo in popravo! — Hvala!

Povezava prakse in teorije

V ponedeljek je bil na šolskem centru za blagovni promet v Celju posvet zastopnikov trgovskih podjetij s področja celjskega okraja, republiške in okrajne gospodarske zbornice, republiškega in okrajnega zavoda za strokovno izobraževanje oziroma za strokovno in pedagoško službo, OK Zveze mladine in ostalih, ki se bavijo ali se zanimajo za problematiko vzgoje trgovskega naraščaja na praktičnem učnem mestu.

Pri celjskem šolskem centru so v novem šolskem letu uvedli posebno službo nadzornika praktičnega pouka, ki je medtem že

obiskoval vse trgovske vajence na njihovih učnih mestih. Na omenjenem posvetu pa so se pogovorili o skupnih ukrepih in sodelovanju pri teoretičnem in praktičnem pouku, ob danih objektivnih pogojih. Med ostalim so zastopniki podjetij v celoti sprejeli predlog šolskega centra o neprimernosti nekaterih prodajal za pravilno vzgojo mladega kadra, kar bodo upoštevali najkasneje ob sklenitvi novih učnih pogodb. Soglasno so ugotovljali negativne posledice administrativnega skrajšanja učne dobe v trgovini. Število izdelkov je namreč iz dneva v dan večje in prodajalec bi moral biti strokovni svetovalec potrošniku. Zaradi načrtnostnega izvajanja veljavnih učnih programov tudi v praksi, bo vsako trgovsko podjetje zadolžilo določenega uslužbenca za vzgojo kadrov. Le-ti bodo tesno sodelovali s šolskim centrom.

S takim delom izpolnjuje šolski center za blagovni promet v Celju enega izmed važnih pogojev bodočih poklicnih šol — strokovno vodstvo teoretičnega in praktičnega izobraževanja ne glede na to, kje se vrši praktični pouk. Za zdaj še namreč ne moremo računati za lastno šolsko delavnico — večjo trgovino, in je potrebno na ta način vzpostaviti nujno potrebno skladnost poučevanja.

KRONIKA NESREČ

NESRECI PRI SMUCANJU

Sedemletni Anton Koželj iz Sentjurja je pri smucanju padel. Zlomil si je nogo. Tudi Srečko Šrot iz Zagrada si je pri smucanju poškodoval glavo.

V PRETEPU JO JE IZKUPIL

V Gotovljah so se stekli vročkrvneži. Ivan Čuček jih je dobil po glavi in roki. Pomoč je moral iskati v bolnišnici.

PAZITE NA OTROKE

Neprestano se dogajajo nesreče. Tako je tudi enoletni Darko Ferlič iz Prožanske vasi pri Štorah zlipl po sebi vročo vodo. Opekline so bile neizogibne.

BENCIN JE NEVAREN

Ze mnogo je bilo nesreč, ki so nastale zaradi nepredvidnega ravnanja z bencinom. Zlasti v gospodinjstvih jih je veliko. Tako se je tako nesreča pripetila tudi 1. februarja v Celju, v Zidansko-ovi ulici. Karolina Šuster je v stanovanju prala z bencinom volnene jopice. V sobi pa je gorela tudi električna peč. Zrak je bil nasičen z bencinskimi hlapi in čez čas je prišlo do eksplozije. Pri tem je zgorelo nekaj opreme, na oknih pa so popokale šipe. Skode je za okoli 150 tisoč dinarjev. Nič preveč ne bi bilo, če bi se bolj zavedali, da je bencin nevarna tekočina.

Prometna kronika

Te dni je promet na naših cestah precej otežkočen. Zato je tudi vozil, ki bi se v takih pogojih podale na cesto, zelo malo in se vozijo samo tisti, ki imajo res nujne opravke. V preteklem tednu torej tudi zaradi tega ni bilo večjih prometnih nesreč, bilo pa je precej manjših, ki so nastale v glavnem zaradi tega, ker vozniki ne upoštevajo, da je vožnja na zasneženih in razritih cestah res mnogo nevarnejša kot ob normalnih pogojih.

Če govorimo o slabih pogojih na cestah, pa ne bi smeli pozabiti na one, ki skrbijo za to, da so ceste vsaj kolikor toliko očiščene. Vemo, da je v zadnjih dneh zapadlo veliko snega in da je prav vztrajno sneženje mnogokrat oviralo pluzenje in čiščenje cest, vendar menimo, da bi bili lahko marsikaj več storili kot so.

Smrt zaradi opeklín

23. januarja se je na Gomilskem pripetil žalosten dogodek. Amalija Strajher, ki je doma z Gomilkega, je s štedilnika postavila na tla šestlitrski lonec vroče vode. V kuhinji se je igral njen dveletni otrok, spotaknil se je in padel v lonec. Otrok je utrpel težje opekline in je 1. februarja umrl. Mater je dogodek nedvomno zelo prizadel, nas pa opozarja, da nesreča nikdar ne počiva.

POZAR NA GOSPODARSKEM POSLOPU

Na gospodarskem poslopu Franca Melanška iz Velenja je prvega februarja izbruhnil požar. Zgorelo je ostriše in približno tisoč kilogramov slame. Skoda je ocenjena na približno 100 tisoč dinarjev, vzroka požara pa še niso ugotovili.

ZGOREL KOZOLEC

V Velenju je v preteklem tednu požar kar gospodaril. Tretjega februarja, ali bolje v noči od 2. na 3. februar, je požar namreč izbruhnil tudi na kozolcu Martina Zevarta iz Velenja. Kozolec je zgorel do tal in je škoda za okoli milijon 500 tisoč dinarjev. Tudi tu vzroka požara še niso ugotovili.

Z BENCINOM JE ZAKURILA

Da bi v štedilniku laže zagorelo, je Marija Jerebinšek iz Lutarja pri Poničvi, z bencinom polila kurjavo, ki je že tlela. Utrpela je opekline po telesu.

SE NESREČNI PADCI

Anton Golc iz Zadobrove je padel s kolesom. Poškodoval si je glavo. Bojan Kukovič iz Smilavca pri Skofji vasi je padel in si zlomil nogo. Ljudmila Resnik iz Podgorja si je pri padcu poškodovala nogo. Anton Dolenc s Ceste na Dobrovo pa si je pri padcu poškodoval nogo.

Znižali so cene

Te dni so v nekaterih celjskih trgovinah močno znižali ceno konfekcijskim izdelkom, predvsem tistim, ki so jih pripravili za zimo. Glede na to, da letošnja zima — kot vse kaže — še nima namena, da bi se poslovila od nas, si lahko obetamo še marsikak ugoden nakup. Upamo, da se v trgovinah zdaj ne bodo odločili in — ukinili znižanja cen.

ŽE 34 LET NA TRŽNICI

So ljudje, ki jim ne sneg in ne mraz ne moreta do živega. Kljub temu nadlogam ohranijo dobro voljo in živijo v veri, da po vsakem dežju posije sonce.

Ko smo na celjski tržnici popražali enega redkih prodajalcev, ki vztrajajo ob stojnicah — tovariš Debenjak, če mu mrz kak nagaja, nam je veselo odornil:

»To pa že ne. Mene še ni nikoli zeblo, čeprav prodajam na trgu že 34 let!«

Kako? Da, 34 let! In tovariš Debenjak ima kaj povedati o teh štirinajstih letih!

»Bil sem še fantič — do najst let mi je bilo — ko sem z očetom in materjo prvič stopil za stojnico na celjskem trgu. Takrat je bil ta še na sedanjem Tomšičevem trgu

in je bilo seveda vse drugače kot danes. Samo nekaj malega prodajnih miz je bilo — za mleko, jajčka in maslo, sicer pa so kmetje še kar v koših prodajali. Mi smo takrat prodajali sadje in zelenjavo, tako da sem se — kot vidite — branjarje že zgodaj naučil. Tri leta pred drugo svetovno vojno sem se osamosvojil in opravljal poklic branjevca vse do 1941. leta.«

In takrat? Takrat so tovariš Debenjaka izselili. Stiri dolga leta je preživel v Valpovem, v Slavoniji. Bila so to težka leta zanj, toda minila so.

»Ko sem se vrnil iz izgnanstva, sem tri leta vztrajal pri svojem poklicu, nato pa sem se zaposlil pri Agroprometu. Tam sem delal dobrih deset let, nato pa sem 1958. leta začel za lastno vrtnarijo na Ložnici.«

In kako ste, tovariš Debenjak, zadovoljni s svojim opravilom?

»Rad imam svoj poklic, čeprav ima — kot vsi drugi — tudi celo vrsto slabih strani!«

»Res? In kaj vas najbolj

razhudi?«

»Oh, včasih kakšna gospodinja. Veste, najdemo se take, ki kupijo na primer po 15 dekagramov kisle repe — za dve osebi. Naslednji dan pa me poiščejo in mi povedo, da moja repa ni bila čisto nič kislja. Seveda, iz 15 dekagramov repe, če ji prilijemo nekaj decilitrov vode, res ne more nastati kaj prida jed. Kaj pravite?«

»Menda res! In kaj v teh zimskih dneh Celjani največ kupujejo pri vas?«

»Kislo repo, pa kisljo zelje, peteršilj; pa tudi hren je zelo iskan. Sicer pa se mi zdi, da je bila letos tržnica mnogo slabše obiskana kot ostala leta. Seveda je to razumljivo — poleti nas je prizadelo toča, zdaj pozimi pa ta visok sneg in mrz.«

Kaj pa tovariš Debenjaku — in njegovo mnenje moramo pač ceniti, saj bi si na trgu prav v teh štirinajstih letih pravzaprav lahko že pokojnino prislužil — na celjski tržnici ni ošče?

»Predosem to, mi je zaupal, da je tak prepil in veter. Mislim, da bi bilo

Celjski TRG

Vse prazno

Tri dni zapored sem hodila na celjsko tržnico in tri dni se ni tam nič spremenilo. Redke stojnice in še redkejši prodajalci, da o kupcih niti ne govorimo. Samo pred Agroprometom, pred mesničarjo ali pred pekarno postojajo kdaj pa kdaj kakšna gospodinja in se takoj nato urnih korakov napoti domov. Na tržnici vladata tišina in red, tako da je skoraj ne spoznamo več. Kje je tisti vrišč, ki se je poleti razlegal v vse bližnje ulice, kje olupki in papir — kar malo dolgočas nam je po vsem tem. Medtem ko se je poleti na tržnici kar trlo gostov iz sosednjih republik, zdaj gostujejo le Bosanci, ki so tržnico založili z res dobrimi suhim slivami. Prodajajo jih po 140 in 150 dinarjev za kilogram. Gost je tudi ohrovt iz Splita in nekaj pomaranč in limon iz toplejših dežel — pa seveda tudi uvožena jajčka po 45 dinarjev — to pa je tudi že vse, kar je na trgu »stujega« in ne našega, celjskega.

Cene tistim redkim pridelkom, ki jih na tržnici lahko te dni dobimo, se skoraj nič ne spremenijo. Nekaj so se pocenile samo pomaranče in limone, mleko je poskočilo na 60 dinarjev, sicer pa so cene v glavnem takšne kot so bile pretekli teden. Krompir je po 42 dinarjev, belo glavatno zelje je po 80 do 200 — po taki ceni je tisti, ki so ga pripeljali iz Splita — rdeče zelje je po 70 do 90 dinarjev, medtem ko kislega prodajajo po 100 do 120 dinarjev za kilogram. Kislo repo lahko dobimo le pri privatnih proizvajalcih, je pa po 70 dinarjev kilogram. Ohrovt je po 100 do 200 dinarjev, rdeča pesa od 80 do 150, radič pa po 580 dinarjev kilogram. Fižol v zrnu bi lahko kupili za 180 oziroma 240 dinarjev, vendar to velja za visokega; nizke je dosti cenejši.

Danes je bila na tržnici celo neka prodajalka čebule. Mi je dejal tovariš Murko. »Prodajala jo je po 150 dinarjev. Drugače pa je slaba pri nas. Jabolka in hruške ni od sadja imamo samo bosanske slive in nekaj agrumov, fige pa po 250 do 320 dinarjev kilogram. Jajca so bila po 40 do 50 dinarjev eno, smetana po 320, maslo po 800 do 900 dinarjev in skuta po 200 dinarjev. Perutnine skoraj ni dobiti, če pa je že, je njena cena od 500 do 1200 dinarjev. Orehi? No, nekaj jih je bilo. Prodajali so jih po 900 do 1100 dinarjev, medtem ko so v socialističnem sektorju po 1150 dinarjev kilogram. Mehkoluninasti orehi so dosti cenejši — po 310 dinarjev jih prodajajo.

mno go bolje, če bi bila tržnica vsaj z ene strani zavarovana proti vetru.«

Hvala, tovariš Debenjak — in še veliko uspešnih let na celjski tržnici!

-IJ

Vaše vstice

CELJSKI OBRAZI

Filmska kranika

Vse kaže, da bo letošnji filmski repertoar obeh celjskih kino dvoran dokaj pester in nas bo zadovoljeval, v kolikor ne bo prišlo do kasnih bistvenih odstopanj. Uvod v novo filmsko sezono je bil odličen. Tako je jugoslovanski film »Kozara« dosegel rekord obiska domačega filma (preko 10.000 obiskovalcev). Nekateri poznavatelci filma menijo, da bo ta rekord domačega filma kar ostal za celo leto.

Kino Union pa nam je konec januarja postregel z dvema odličnima ameriškim filmoma »Gangsterji« in »Gropa moč« (iz sodobne ameriške trilogije). Slednji je v Dassinovi režiji prepoln poslednjopoudarjenega realizma, ki skuša bolna žarišča ameriške sodobne družbe zajeti prav v ekstremu čudne preventive družbene etičnosti.

IZ NAŠIH KINO DVORAN

Prihodnji teden bomo videli v Unionu odlični švedski film nam zelo znanega filmskega peeta Ingmara Bergmana »Poletje z Moniko«.

V ljubezni nestalno, delavsko dekle Monika iz predmestja si za hip zaletela srečo in mir ter z lahko zvozi premožnejšega Harryja na samotni otok, kjer preživita štirinajst lepih ljubeznih polnih, poletnih dni. Toda, kot je poletje na Švedskem kratko, tako kratka je tudi Monika ljubezenska ustaljenost. Po povratku se Monika želi odvrniti od Harryja, a ko spozna, da pričakuje otroka, se poroči z njim. Poroki in rojstvo sina pa sledi razočaranje. Monika ni mati, niti ne ljubimka Harryja. Mudi se ji, da svojo nestalnost utopi v brezumnosti velikega mesta. Zato zapusti moža in otroka.

Ingmar Bergman, ki je prav te dni na veliko začudenje filmskih krogov zapustil film in prevzel vodstvo kraljevega dramskega gledališča v Stockholmu, nas v tem filmu znova s pesniško nežnostjo in močjo povede v svet mladih, katerim sta družba in čas nadelala preveč močne, neizbrisne pečate.

IN KAJ NAM PRIPRAVLJA METROPOL?

Po krvavi »zgodovinski« Maratonski bitki« bomo s kratkim predahom znova pričeli »velezgodovinskega« filma »Sedem izjav«.

Ta italijanski filmski spektakel nas povede v srednji vek. Med knezom Ivanom in Amokom pride zaradi podelitve plodne zemlje Ivanovemu plemenu do boja. Ko je Kan uvidel, da nasprotja ni moč pomiriti, je ukazal, naj se spopadeta v sedmih dvobojih — zmagovalci pa bo postal gospodar poklonjene zemlje. Ivan zmaga, a ko v sedmem dvoboju hoče ubiti Amoka, ga zadene puščica. Amok izkoristi Ivanovo odsotnost, ubije Kana in se okleže za njegovega naslednika.

V nadaljevanju strašnih krvavih spopadov padeta Ivan in Amok. Ker pa vsi veliki spektakli morajo imeti srečni konec, je tukaj poskrbljeno za Ivanovega brata Kira, ki se poroči s kano vo hčerko Suano.

Nedvomno »odličen« komercialni film, pri katerem si kino podjetniki ne belijo glave glede obiska. Naše mnenje pa je, da ne bo nič škoda, če ta film zamudite.

Psi napadajo srnjaka... Eden izmed neštetihih motivov iz lovskega žanra iz stenske slikarje v celjski Stari grofiji. Ti prizori v posameznih ukvirjenih poljih so upodobljeni v secco tehniki po celotnih površinah sten, kar ustvarja neko posebno harmonično zaključenost prostora. Slikarja je nastala v 2. pol. 17. stoletja na osnovnem ometu, kajti v 18. in 19. stoletju so dodali dve novi plasti, tudi poslikani.

Slikarja je bila odkrita po letu 1945 v zvezi z razpokami, ki jih je povzročilo medvojno bombardiranje v bližini muzeja.

V zadnjih mesecih to slikarstvo restavrirajo, zamazali so že tisoče in tisoče nasekanih vdolbin, ki jih je povzročilo nanašanje druge plasti, one iz 18. stoletja. Na vrsti so zdaj še retuširani okviri in ostalega, potem teniranja neposlikanih površin itd. S temi restavraterskimi posegi bo ta slikarja edinstven tovrstni spomenik v Sloveniji.

Vsi smo odgovorni za šolstvo

Kadar ugotovljamo pomembnost in moč katerega gospodarskega in kulturnega središča, njegovo provincialnost ali neprovincionalnost, takrat je gotovo tudi šolstvo pomemben faktor odločanja. Pestra, solidno postavljena mreža šol raznih stopenj je dobrega gospodarskega potenciala, hkrati pa tudi neobhodna osnova, da bo gospodarski in družbeni razvoj na določenem področju nadaljeval svojo zanesljivo pot. Šole gotovo niso same sebi namen!

Razumljivo je, zakaj se nekateri mesta v Jugoslaviji toliko trudijo, da postanejo visokošolska središča. Celje ima globoko zaledje in dovolj veliko gospodarsko osnovo, da si mora zgraditi vsaj solidno mrežo šol II. stopnje, če ne še kakšno višjo šolo. Glede izgradnje šol II. stopnje smo v našem bazenu zaostali. Kapacitete osnovnih šol so naraščale mnogo hitreje kot srednja stopnja. Gospodarski razvoj celjskega okraja pa tudi ni potegnil za seboj šolstva, čeprav bi bilo to prirodno in nujno. Ta nesorazmerja naraščajo iz leta v leto in se zaostrojujejo. Zaradi tega je nujno z resnično zavzetostjo in odgovornostjo rešiti vprašanje tehniške šole, razširitve ekonomske šole, postaviti mrežo šolskih centrov in poklicnih šol. Da bomo normalizirali razmere v šolstvu, moramo čim prej realizirati izrisane projekte.

Sola mora ustrezati času in potrebam družbe. Ker pri nas ni več odgovarjala ne struktura šolstva in ne njegova vsebina, smo morali šolo podvreči procesu reforme in zato je toliko novega v šolstvu. Povsod, kjer se preoblikuje življenje ali njegovi deli, so prisotna neizbežna vzemirjenja, novo lomijo staro in to z različnim tempom in uspehom. Za takšne velike premike je potreben določen čas, mi pa smo že v tem relativno kratkem času precej premaknili in tudi v mnogem uspeli.

Reforma je najprej zajela osnovno šolo, zato so tukaj najbolj vidni uspehi, pa tudi težave. Med odprtimi problemi je zelo pereča tudi ta, da je veliko pomanjkljivosti predmetnih učiteljev. Mnogi učitelji splošnega pouka so se morali preusmeriti na predmetni pouk, kar gotovo ni enostavno in zahteva mnogo naporov. Pri šolah, ki so šele prerasle iz nižje organiziranih v popolne osemletke, je neobhodna prenekatara improvizacija in seveda tudi določeni riziki v kvaliteti pouka, posebno, če so predmetni pouk morali prevzeti mladi, še neizkušeni absolventi učiteljskega učenci, ki prestopajo sicer z dobrim spričevalom iz takšnih neurejenih učnih razmer na šolo druge stopnje, imajo mnogo težav. Precejteva res svoj čas, vendar so nam

mladih učiteljev bi se gotovo želelo specializirati za predmetni pouk in bi radi obiskovali pedagoško akademijo, če bi jim bilo to možno pod določenimi pogoji. Po nekaterih podatkih manjka v celjskem okraju okrog 160 predmetnih učiteljev, kar predstavlja 7 kompletnih zborov že precej velikih šol. To in neizogibno naravno obnavljanje kadra ter dejstvo, da v drugih okrajih še dolgo časa ne bodo imeli viška predmetnih učiteljev, opravičuje, da bi Celje dobilo pedagoško akademijo.

Na osnovi zakona o finansiranju šolstva, se tudi šolam in šolnikom popravlja materialna osnova, predvsem v tistih občinah, ki so se potrudile v okviru resničnih možnosti popraviti in omiliti materialna nesorazmerja med ostalimi službami in prosveto. Med takšne občine spada na primer celjska, laška in šentjurska. V nekaterih ostalih občinah pa še vedno vodijo do svojih šol staro proračunsko politiko in razumljivo je, da so tam šolniki še vedno vzemirjeni in nezadovoljni.

Nov način financiranja v šolstvu ima za seboj svoje prvo leto starosti in smo lahko kar zadovoljni z rezultati. Upravni odbor celjskega sklada za šolstvo je z dobrim sistemom dela in svojo vitalnostjo mnogo pripomogel, da so se v občini Celje v zadnjem letu zadeve urejale uspešno in pomirljivo. Dobro bi bilo, če bi si občine našega okraja posredovale takšne izkušnje!

Celjska občina ima glede šolstva med občinami našega okraja izredno mesto zato, ker so skoraj vse šole druge stopnje skoncentrirane prav v samem mestu. Te šole so medobčinskega značaja in je zato prav, da se breme vzdrževanja teh šol sorazmerno porazdeli med vse občine, saj otroci od vsespovsod trkajo na ta šolska vrata. Na pobudo predsednika okraja tov. M. Cvenka so se pred kratkim osvojila načelna stališča glede financiranja srednjih šol v tem letu. To je zelo pozitiven ukrep, ki bo pripomogel k tako potrebnim stabilizaciji v šolstvu.

Po zamisli zakona naj bi kvote šolskih skladov naraščale sorazmerno z rasto narodnega dohodka komune. Pričakovati je, da bodo že omenjene vodilne občine svojo politiko do šolstva držale na višini, posebno ko je za njimi leto prehoda, ki je veljalo posebno veliko materialnega napora.

Kadar se z družbene strani zadeve tako normalno odvijajo, potem je dolžnost zborov, da dodeljajo sredstva resnično razdeljejo po upravičenih kriterijih. Posamezni člani zborov pa le različno prispevajo po količini, kakor tudi po kakovosti dela. Vse zahvale, imajo mnogo težav. Precejteva res svoj čas, vendar so nam

izkušnje v tem letu le pokazale, da je potrebno določene stvari v pravnih menjati. Posamezne šole morajo pokazati več pripravljenosti v tej smeri, saj si sicer kolektivi sami spodbujajo upravičenost določenih svojih terjatev do družbe.

Vsaki družbeni ureditvi šolstvo veliko pomeni! V šolah rastejo dedišči naših naporov in žrtev. Razumeti moramo potencialno zahtevo naše družbe, da moramo šolniki ne le učiti stroko, ampak tudi vzgajati. Šola je poleg doma najodločilnejši vzgojni faktor. Pojem vzgoje vsebuje širok in pester register od temeljnih družbenih pravil, širokega polja etičnih norm, preko privzgoje pozitivnega patriotizma do svetovno-nazorskega oblikovanja. Vsak šolnik si mora in mora iz tega obsežnega leksikona vzgoje nekaj izbrati, kar bo vsadil v srca svojih mladih in letih sijajne priložnosti. Steherni šolnik naj vziada svoj kamen v mozaik mlade osebnosti pa bomo opravičili svoje vzgojno poslanstvo! Preveč domov opuščajo vzgojo svojih otrok in, če še šola ne da svojega deleža, kakšen bo vendar naš jutrišnji človek? Šola je edinstvena učno-vzgojna institucija, posebno še zato, ker grede skozi šolske klopi prav vsi državljani.

V letih velikih premikov v šolstvu bi morali prosvetni delavci našega okraja večkrat uporabiti tudi svoj lokalni tisk, da bi naše ljudi obveščali o mnogih problemih, dosežkih in težavah. Laže bi nas razumeli in tudi izdatneje podpirali. Šola je stvar nas vseh, saj oblikuje kadre za vse strani življenja. Če gre v šolah kdaj kaj narobe, ne morejo nositi celotne krivde samo šolniki. Naj položijo pred javnostjo obračun tudi tisti faktorji, ki določena vprašanja v odnosu do šolstva rešujejo površno in neodgovorno!

Razprave o šolstvu potekajo v našem okraju po raznih »linijah«. Ta večinski sistem je neracionalen zato, ker se ne dela koordinirano. Razna stališča in koncepte, predvsem na področju strokovnega šolstva, bi morali že končno »prečistiti«, da bi prišli do enotnega, jasnega načrta organizacije in razvoja teh šol.

V zadnje mčasu je bilo o šolstvu nekaj vrednih razprav. Novinar, ki posname iz referata in razprave glavne misli za svoj časopis, naj se zaveda, da je to odgovorna naloga. Povzetek nikakor ne sme biti primitiven in površen, ampak premišljen, kvaliteten eksceprt originala! Novinar ne sme stvari razvrednotiti!

Milena Vršnik-Stifter

Pred 114. leti je umrl velik slovenski besedni umetnostni zapuščen, malo poznan in nepriznan v takratni maloštevilni kulturni javnosti Slovencev. Dve leti pred smrtjo je izdal svoje edino tiskano delo »Poezije Doktorja Franceta Prešerna«. In prav v tej drobni knjižici so Slovenci dobili svojo bogato umetniško preteklost, sedanjost in prihodnost.

Iz nič je ustvaril vse. Pred njim smo poznali besedo, prave, velike umetnosti pa ni bilo. In tudi po njem je moralo poteči nekaj desetletij, da so mladi navezali stik z vrelcem čiste, visoke umetniške besede in z vrelcem edinstvene ljubezenske bolečine. V tej drobni, komajda 200 strani obsegajoči knjižici se je skrival ves umetniški zaklad, ki je še dandanes živ in neposreden. Čas je tu in tam zadal navdih jezikovne patine; ljubezen do dekleta in naroda pa se vije v vsej svoji žgoči bolečini in umetniško izpovedni moči ter nas vedno znova oplaja s svojo lepoto.

In ne le to! Bil je sam in vendar je v njegovem delu zastopan ves slovenski narod in njegovo napredno hoteenje. Sam zase je tvoril takrat najnaprednejši krog revolucionarno demokratičnih sil Slovencev. V njegovih pesnitvah pa so kasnejše napredne sile Slovencev vedno znova iskale svoja vodila.

Njegova Zdravica je skorajda sto let po smrti spremljala borbe v socialistični revoluciji in njegova najsveljejša misel Zdravice je dandanes vodilo najnaprednejših sil na svetu, kajti naša borba je usmerjena v tisti čas in tisti kraj.

da koder sonce hodi
prepir iz sveta bo pregnan.
Da rojak
prosti bo vsak,
ne vrag
le sosed bo mejak.

Lep uspeh „Miklove Zale“

Pretekli teden je velenjsko mladinsko gledališče uspelo s premiero in dvema ponovitvama »Miklove Zale« kar trikrat napolniti dvorano kulturnega doma. To je doslej pač največji uspeh, ki ga je žela dramska sekcija v novem kulturnem hramu. In kot kaže, je zanimanje tolikšno, da bodo v prihodnjih dneh morali najmanj še enkrat ponoviti igro.

Ob vsem tem je nujno, da se povprašamo, kako to, da je prav mladim, še neizkušenim igralcem uspelo to, česar starejšim, rutiniranim Svobodašem ni uspevalo zadnja leta. Odgovor je zelo preprost. Lotili so se znane, ljudske igre in s tem na stečaj odprli vrata vsem tistim, ki doslej niso imeli dovolj poguma ali hrabrosti, da bi prestopili prag kulturnega hrama.

Nepopisno je bilo veselje mladih ob tem uspehu in začuda se niso prevzeli. Tako kot ves čas štiridesetih vaj, so ostali tudi sedaj skromni in v njihovih vrstah niso zapazili najmanjšega občutja ljubosumnosti.

Izredno izdelani sceni ter nadvse odličnim maskam, ki so osnovnošolske otroke in mlade rudarje spremenile v možato in odločno koroško mladež ter grobo turško silo, pa se je pridružil izredno tovarštvu mladih igralcev in njihova srčnost, ki je reševala marsikatero ne z najboljšo dognanostjo podane trenutke. Sodelovalo jih je okrog štirideset, zato so si glavne vloge delili po dva ali trije. Režiser, tovariš Rudi Horvat, je dejal, da že vrsto let

ni imel tako discipliniranega kolektiva in čeprav mi je v razgovoru naševal nešteto pomanjkljivosti igre in drugih tehničnih spodrsilajev, je vendarle v njegovih besedah bilo čuti pristno navezanost na mlade igralce in pripravljenost, da ta igra letos ne bo zadnje delo mladine.

Ena najboljših zasedb vloge Miklove Zale je nedvomno bila mlada dijakinja 8. razreda osnovne šole Stanka Hohnec.

Razveseljive številke?

Zimske počitnice so pri kraju in le tam, kjer bodo zaradi prevelikih zametov ali oddaljenosti težji pogoji, bodo otroci še nekaj dni dlje doma. Zimsko veselje je bilo letos daleč boljše kot kdajkoli in po vsej verjetnosti si učenci vsepovsod žele, da bi se lahko še nemoteno podili po snežnih bregovih. Če pa pogledamo njihovo pridnost v luči ocen, vidimo, da ni vse tako rožnato, kot izgleda.

Ob pregledu uspeha 3.668 šoloobveznih otrok šolskega obsega smo ugotovili, da je po uradnem znanjku nekaj čez 700 otrok, ki v polletju niso zadostili zahtevam po napredovanju (čeprav je v polletju to le simbolično). Še poraznejši pa je občutek, ko zveš, da so v številu tistih, ki napredujejo, prav številni dijaki z eno ali dvema nezadostnima ocenama,

kar po novejših merilih ne ovira napredovanja. In ob tolikšnem številu negativnih ocen kar rad verjameš zatrditvam prosvetnih delavcev, češ, da je znanje otrok v upadanju, torej vse slabše.

Nehote pa se ti vriva misel, da kljub velikim prizadevanjem, da bi izboljšali naše šolstvo in dvignili raven znanja šoloobveznega otroka, vendarle ni nekaj v redu v teh vrstah. In najbrž ni le vse večje tempo življenja edini krivec teh napak. Z razgovori z najčestimi »krivci« — dijaki dobiš vtis, da preobremenjujemo otroke z najrazličnejšimi deli, nič pa ne storimo, da bi marsikatero klasično, prenatrpane predmete zožili na nujno potrebno snov in s tem vsaj napravili »prostor« za novosti.

OBSEŽNI NAČRTI

PRED DNEVI SMO OBISKALI KMETIJSKO ZADRUGO V SLOVENSKIH KONJICAH. V RAZGOVORU Z INŽENIRJEM SELIHO SMO ZVEDELI NEKATERE PODROBNOSTI O DELU IN PRIZADEVANJU TE ZADRUGE. TAKOLE JE POJASNIL NEKATERE NJIHOVE ZNACILNOSTI:

Če smo pošteti, moramo priznati, da je doslej na našem območju bilo precej razdrobenosti glede perspektive kmetijstva.

Niso bili jasni koncepti razvoja, a tudi gledanje je bilo spričo dveh kmetijskih organizacij več ali manj dvotirno. No sedaj, ko

je na občinskem območju enotna kmetijska organizacija, je precej boljše — predvsem je enotna politika glede razvoja in enotna ter učinkovitejša so prizadevanja za uresničitev posameznih nalog.

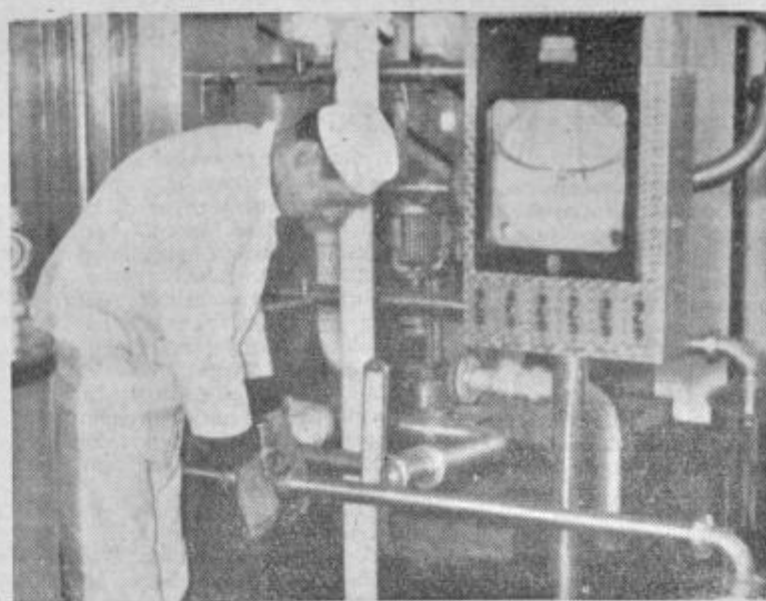
Po podrobnih obravnavi smo se odločili za specializacijo, in sicer v štirih proizvodnih okoliših — v Skalcah, Zgornji Pristavi, Dobravi in Stranica. Razen tega pa predvidevamo tudi mlečno farmo v Golici, ki je že začela obratovati.

Razen mlečne farme je za naše področje interesantno predvsem sadjarstvo. V to smer so zastavljene vse sile zadruga, a tudi pretečni del sredstev, kajti jasno je, da bo izgradnja do 500 hektarjev sadnih plantaž v daljšem obdobju terjala znatna sredstva, in sicer v dveh smereh — za nakup in zakup zemljišč ter za ureditev sadnih plantaž. Zaenkrat smo tako daleč, da imamo že okoli 140 hektarjev plantaž — oziroma bolj rečeno imeli jih bomo letos. Delo je sicer nekoliko v teh mrzlih dneh

zaostalo, toda čim bo mogoče, ga bomo nadaljevali.

Istočasno pa moramo zelo pihitati s pridobivanjem novih travniških površin za mlečno farmo. Sodimo, da bo potrebno okoli 80 hektarjev travniških površin. To je toliko pomembnejše, ker bomo v teh hlevih pitali tudi teleta do 4 mesecev, v Ločah pa bomo uredili primerno pitališče za tržno proizvodnjo.

Zlasti letos imamo dokaj obsežne naloge tudi pri krepitvi proizvodnega sodelovanja med zadrugami in zadrugo. Tako kot drugod, smo tudi pri nas opazili, da nam je kooperacijska dejavnost začela upadati. To pa bi bilo zlasti na našem območju lahko zelo škodljivo. Zaradi tega smo sklenili, da bo treba kooperativno proizvodnjo letos povečati vsaj za 50 odstotkov, in sicer predvsem živinorejsko. Da bi to nalogo tudi zmogli, smo se odločili za stimuliranje kooperativne proizvodnje kvalitete živine. Sicer pa glede porasta proizvodnje mesa za trg ne moremo reči, da je bila to v preteklih obdobjih naša slabost, saj smo letno povečali proizvodnjo v kooperaciji za okoli 25 vagonov.

MLEKO, MLEKO...

Hudi zimski meseci močno vplivajo na zmanjšanje mlečne proizvodnje. To je bilo doslej že napisano a čvrsto pravilo. Popolnoma pa so ga podrli letos v žalskem kmetijskem kombinatu. Ko smo jih obiskali in povprašali o problemih mlečne proizvodnje v teh zimskih dneh, so nam dejali, da so z rezultati lahko samo zadovoljni. V teh mesecih so namreč posredovali trgu preko petdeset odstotkov mleka več kot lani v istem času, čeravno so imeli tedaj v hlevih precej več mlekaric in zima tudi ni bila tako huda. Tako so lahko tudi v januarju posredovali celjskemu trgu kar preko 120 tisoč litrov mleka — le v februarju bo števila zaradi krajšega meseca nekoliko nižja — povprečje po pet tisoč litrov dnevno pa vseeno ostane.

Pet tisoč litrov — zdi se velika količina na en dan a je vendar premala, da bi lahko zadostila potrebe nove celjske mlekarne. Zato smo povprašali kar v mlekarji, kaj oni sodijo o teh problemih. Predsednica delavskega sveta tovaršica Marija Rauter je dejala, da so se trudili, da bi tudi zasebne kmetovalce pritegnili k sistematični proizvodnji mleka. Vendar so tu naleteli na hude te-

žave. Poleti je bilo mleka preveč, v zimskih mesecih pa je Celje domala ostajalo brez mleka. Zaradi tega, pravi, je najprilnejša smer izgradnja ustreznih mlečnih farm, ki postanejo že po svojem proizvodnem značaju tudi soodgovorne za oskrbo mesta s tem pomembnim prehrabnim proizvodom. Žal pa lahko količine žalskega agrokombinata dosegajo le za četrtino polne kapacitete. Prav gotovo bi se s polnim izkoriščanjem vseh zmogljivosti mlekarne tudi stroški na enoto proizvoda znižali, kar je razumljivo eden od ciljev kolektiva.

Kolektiv celjske mlekarne se tega prav dobro zaveda, hkrati pa lahko zahvalijo prav organizaciji mlečne farme v Zalogu, da Celju v teh dneh ni primanjkovalo mleka, čeravno so ti pojavi značilni za vsa ostala večja slovenska središča. Tako so predstavniki ljubljanskih mlekarj odkupovali mleko celo v celjskem okraju, in sicer ne glede na stroške, le da bi zadovoljili najnujnejše potrebe.

Letošnji primer pa nam hkrati narekuje, da bo z izgradnjo še drugih mlečnih farm v okolici Celja treba pihitati.

POGODBE - CENA

Na zadnjem zasedanju zadruga sveta žalske kmetijske zadruge so člani sveta podrobno obravnavali tudi nov predlog kooperativnih pogodb za proizvodnjo hmelja in tudi nekatere spremembe glede cene hmelja v kooperacijski proizvodnji.

Na seji so poudarili, da je predlog za letošnje kooperativne pogodbe izredno skrbno izdelan in da so tudi kalkulacije podrobne in precizne.

Pri pogodbah so od lani spremeniili nekoliko delež vlaganja zadruge, in sicer je ta prevzela skrb tudi za nabavo žice za vodila in hmeljevke. Toda medtem, ko bo zadruga za žico skrbela v celoti, bo pri hmeljevkah sodelovala le deloma, in sicer s 180 dinarji za kos — toda le do 448 kosov na hektar.

Podrobna kalkulacija pokaže, da bo letos cena hmelju v bistvu za okoli 25 dinarjev višja kot lani. Spričo tega, da letos odpadejo premije, bodo ustrezno višje odkupne cene.

Prvorazredni hmelj bodo letos čevali po 520 dinarjev na kilogram, za četrti razred pa bodo po skleni zadružnega sveta plakmetovalci dobili le 180 dinarjev za kilogram.

Značilen je zlasti podatek, da kalkulacija odkupne cene prisloja delu hmeljarja pri kilogramu 120 dinarjev, hkrati je v ceni vključeno kmečko zavarovanje, stroški za obravce, stroški za prehrano obravcev in podobno.

Zanimiva je tudi ugotovitev, da člani zadruga sveta tokrat niso oporekali postavkam letošnjih kalkulacij, kar se je v preteklih letih pogosto dogajalo. Menili pa so, da se bo morala zadruga odločiti za spremembo.

V tem času pa se je pri nas zgledal šofer Jože Novak, ki stalno vozil za tovarnjak, za njega je tudi zadolžen. Povedal nam je, da je bil medtem, ko se je dogodek pripetil, na dopustu in da je njegov tovarnjak upravljal drugi voznik.

Vitanje

NERED

tanju posledica osebne mržnje in maščevanja. Predvsem zato, ker je zahteval red in disciplino v ekonomski enoti in v zadrugi (!) in ker je bil ostro proti pojavom pijančevanja, nediscipline in dezorganizacije v vodstvu zadruge.

Kje je zdaj resnica in kdo ima prav — to je vprašanje. Vsekakor bi bilo napačno, če bi mi poiskali resnico. Poiskati jo bodo morali v Vitanju in v Konjicah!

Mimo tega pa lahko mirno rečemo, da je to za ta kraj nujno potrebno. Kajti od kmetijstva se v vitanjskem koncu preživlja velika večina prebivalstva, in tem končno ni vseeno, kako bo gospodarila zadruga in kakšni bodo njeni uspehi — no in nazadnje ali bo sploh poslovanje uspešno ali ne?

Ko smo o teh problemih povprašali odgovorne osebe v konjiški občini, smo dobili dokaj jasen odgovor:

»Prav je, da je zadeva privrela na dan v tem obdobju, ko v kmetijstvu v operativnem smislu ni toliko živahnosti. Sedaj je namreč najbolj ugoden čas, da se zadeve do kraja razčistijo in da tudi ugotovimo, kje in kaj je narobe, kajti sicer bi v sezoni imeli ob tako hudih notranjih trenjih tudi neugodne poslovne uspehe. Vsako notranje »ribarenje« ima za posledico delno pasivnost in tega prav v konjiškem koncu, ki je gospodarsko interesantno območje, ne smemo dopustiti. Sodimo, so dejali, da bo zadevo potrebno osvetliti do podrobnosti, kajti pavšalna rešitev bi bila škodljiva za razvoj kmetijstva, ki je v konjiški občini vsekakor zelo pomembna panoga gospodarstva.«

MILE

OBISKALI SMO

Kam pripeljejo sporni odnosi ali drugače rečeno —

V vitanjskem poslovnem okolišu je bila pred kratkim burna seja kolektiva. Nekaj ljudi je skupaj z direktorjem konjiške zadruga ostro obsojalo dejavnost predsednika vitanjskega poslovnega okoliša — oziroma ekonomske enote zadruge. Očitno so mu celo, da vodi zadrugo, kot da gre za kapitalistično organizacijo in podobno.

Vsekakor gre za hude obtožbe, ki imajo lahko le dve rešitvi — ali da se zamenja predsednik poslovnega okoliša, ali pa da se uvede »načelo rotacije« v osrednjem vodstvu zadruge. Kajti nekaj v tej zadrugi ni v redu, ali pa gre vse narobe v vitanjskem koncu. Razumljivo je tudi, da je zadeva imela velik odmev med ljudmi.

Vitanjčani in pustne prireditve

Pustne prireditve so postale v Vitanju že tradicija. Tudi letos se tradiciji ne nameravajo izneveriti. Tako kot za Mozirje pa je tudi za Vitanje značilna posebnost teh prireditev, in prav ta posebnost privablja mnoge goste iz okolice, Celja in drugih večjih krajev. Prihajajo pač vsi oni, ki so se ob pustnih prireditvah v Vitanju že prijetno zabavali.

Letos, tako vsaj pravijo, bo turistično društvo v Vitanju pustno prireditve še posebno skrbno pripravilo. Pusta bodo »praznovali« kar štiri dni. Precej, kaj ne?

V soboto bo »nagradna« maškara, nato pa baje rajanje in zabava dva dni skupaj — skratka nstop po sistemu tudi na zabavah! Upajmo, da gre za duhovito

in nekopirano zadevo Vitanjčanov.

Največje slavlje pa bo prav gotovo v terek, ko bo v Vitanju pravi karneval in še posebej mladinska maškara. V sredo pa bodo po vseh pravilih pokopali pustnega mačka. Torej v Vitanju med 21. in 25. februarjem res ne bo manjkalo zabave — no, ne da bi bili zlobni, upajmo da tudi smeha ne bo manjkalo!

PREKO 1.000 TEČAJNIKOV

V preteklem obdobju je delavska univerza v šmarnski občini zabeležila izredno lepe uspehe. Tako je šlo skozi tečaje in seminarje občinske delavske univerze v Smarju kar preko 1.150 slušateljev.

Pričakujemo ugodno sadno letino, zato se moramo temeljito pripraviti

Z ozirom na redni cikel ugodnih letin v sadjarstvu, predvidevamo, da bo v primeru, če bi ne bilo kakih izjemnih neugodnih vremenskih prilik, ugodna sadna letina. V takem primeru pa je gotovo pomembno, da bodo sadovnjaki pripravili in pravilno obdelali. Zato smo zaprosili inženirja Vida Korberja, ki vodi sadni obrat »Mirošan« za nekaj odgovorov na ta vprašanja. Takole nam je odgovoril:

Ker prevladuje v naših sadovnjakih izmenična rodnost, lahko v letošnjem letu pričakujemo vsaj povprečno sadno letino. Po dolgotrajni zimi pa lahko tudi pričakujemo, da bo cvetenje zakasnelo in zato morda ne bomo »deležni« spomladanske pozebe.

Za dobro sadno letino se moramo temeljito pripraviti, predvsem pa da zaustavimo čedalje huje propadanje nasadov. Sadjarji se bodo morali odločiti: ali očuvati nasade, ali pa jih pustiti propadanju. Ameriški kapar je že močno zredčil nasade, a kaže, da jih bo popolnoma uničil, če ne bomo pričeli s temeljito zaščitno službo.

Da bomo predelali čim več kvaliteta pridelka, so potrebni naslednji ukrepi:

● Ker je bila jesen skrajno neugodna za opravila v sadovnjakih, si mnogi kmetovalci niso uspeli pospraviti jesenskih pridelkov in se oskrbeti s steljjo, so ostala tudi vsa dela v sadovnjakih neoprav-

ljena. Takoj ob otoplitvi, ko še ne moremo opravljati zaradi snežne odeje drugih del, temeljito očistimo debla, odpadke pa zažgemo ali pa odstranimo. Krošnje je potrebno močno razredčiti. Močno okužene veje s kaparjem ali rakom je treba odstraniti, prav tako vse veje, predvsem bohotivke. Tako

STROKOVNIAKI ODGOVARJAJO NA VAŠA VPRAŠANJA

smo pripravili sadno drevje za zimsko škropljenje. Le to je najuspešnejše za zatiranje predvsem ameriškega kaparja. Seveda moramo paziti, da je škropljenje temeljito, da je drevo popolnoma oprano. Važna je tudi koncentracija škropiva. Rumesan in kre-

osan olje uporabljamo v 3 % koncentraciji, pasto v 2 % koncentraciji, paripin pa v 4 % koncentraciji. Obrati, ki lahko opravijo zimsko škropljenje v kratkem času, se bodo odločili za pozno zimsko škropljenje, ker bodo s tem uničili tudi jabolčnega cvetočera, ki lahko napravi obilo škode. Kmetijske zadruge pa morajo začeti škropiti čimprej in izkoristiti vsako ugodno vreme za škropljenje.

● Izrednega pomena je zadostna prehrana sadnih rastlin. Lahko bi trdili, da je ogromna večina nasadov podhranjenih, posebno z dušikom. Nikakor ne zadovoljuje samo hlevski gnoj, pa čeprav smo ga obilo potrosili v jeseni. Izredno ugodno vpliva dušik na rast, povečanje pridelka, ter tvorbo cvetnih brstov. Tudi prehrana s kalijem in fosforom mora biti zadostna. Priporočamo v rodnem nasadu uporabo 500 kg superfosfata, 300 kg kalijevega soli in 500 kg kalcijevih soli, vse na 1 ha površine. Vsa našeta gnojila lahko tik pred uporabo pomešamo, ter jih trosimo konec februarja ali v začetku marca. Če bo cvetenje v ugodnih vremenskih razmerah brez spomladanske pozebe, dodamo po cvetenju — v mesecu maju še 200 do 400 kg kalcijevih soli ali norveškega solitra. Z obilnim gno-

jenjem bomo pridelali tudi znatno več sena, ker se to kosi za potrebe živinoreje. Tako gnojenje ne bo dalo še isto leto vsega zaželene uspeha, ta se bo pokazal šele po več letih obilnega rednega gnojenja.

● Pred cvetenjem ne smemo pozabiti na zadostno število čebel, ki izvršijo oprašitev v nasadu. Priporočljivo je v sadovnjaku razvrtiti čebele tako, da jim je pot do cvetov čim krajša, preskrbimo pa 2 do 4 panje čebel na hektar. Pravočasno se moramo povezati s čebelarji, ki nam bodo izvršili to uslugo.

● Da pridelamo kvaliteto sadje, je seveda izredno važna zaščita pred boleznimi in škodljivci. Samo zimsko škropljenje ne zadostuje — to le omeji pogubno delovanje kaparja. Ogromno sadja nam uničijo škrlup, monilija ter zavijač, s tem pa se nam znatno zmanjša dohodek iz sadovnjaka. Škropljenje izvedemo po navodilih napredovalne službe. Za popolno zaščito pridelka je potrebno 8 do 12 kratno škropljenje, za dobro kvaliteto pridelka pa lahko ob ugodnem vremenu zadostuje 4 do 6 poletnih škropljenj.

Inž. Vid Korber

Velika raznolikost

Občinska konferenca v Slovenskih Konjicah je podrobno analizirala tudi osebne dohodke v posameznih gospodarskih panogah in tudi v nekaterih kolektivih.

Tako je zlasti značilno, da najvišjega povprečja osebnih dohodkov v gospodarstvu niso zabeležili v velikih podjetjih, temveč v COMETU (31.900 dinarjev mesečno na zaposlenega). V KOSTROJU je bilo letno povprečje blizu 29 tisoč dinarjev, v KONUSU pa komaj 25.900 dinarjev na zaposlenega.

Zelo značilna je tudi ugotovitev, da so bila najnižja povprečja v gostinstvu, in sicer pretežno ispod 20 tisoč dinarjev mesečno.

Zanimivi so tudi podatki, ki govorijo o izmaličevanju sistema nagrajevanja v nekaterih kolektivih. Tako ugotovimo, da je na primer ob izrazito visokih povprečjih storilnost v Kostroju padla, in sicer zelo občutno.

Zaradi tega sodijo, da bo v letošnjem letu potrebno urejanju in utrjevanju stimulativnega nagrajevanja v kolektivih posvetiti še posebno pozornost. In sicer predvsem tako, so dejali delegati, da bo možno občutiti, da osebni dohodki rastejo vzporedno s porastom proizvodnosti dela, kajti le tako lahko sistem nagrajevanja postane tudi močan gonilni čimtelj v proizvodnji, ki se spriči spreminjanja tržnih pogojev mora dosledno ravnati po načelih kvalitete, nizke cene in malih stroškov. To pa razumljivo velja enako za industrijo in za kmetijstvo.

ŽENA • DOM • DRUŽINA

SMETI POZIMI

Letos o snegu toliko govorimo in pišemo, da nikoli tako. Nekdo je hudomušno dejal, da bi sneg — če bi ga tako pridno odstranjevali, kot o njem pišemo — že davno izginil s pločnikov in cest. No, sneg je tudi povzročil, da so nekatere najbolj bleščeče celjske »razglednice« še bolj očitne. Pločniki so neočističeni, prav tako tudi ceste in pred marsikatero hišo stojijo polne posode za smeti. Pa poglejmo, zakaj so te posode polne in kaj pravi o tem komunalno podjetje Javne naprave.

Trikrat na teden imamo priliko, da občudujemo zdaj že našega starega znanca — avtomobil, ki skrbi za red in snago našega mesta in odvažajo smeti in pepel. Trikrat na teden navsezadnje ni malo, toda posode so še zmeraj prepolne in prostori, kjer stojijo, so marsikdaj pravi, pravcati smetnjaki.

»Ker pozimaj veliko kurimo — in ker je letošnja zima še posebej huda — je v zimskih mesecih mnogo več smeti kot poleti. Tako

predvsem v večjih zgradbah posode za smeti, ki poleti niti polne niso bile, ne zadoščajo več. Prav bi bilo, če bi hišni sveti nabavili še nekaj takih posod, pa bi bilo manj jeze na vedno umazaniji hodniki ali večami, kjer stojijo posode za kmeti.«

V celjskem mestu imamo samo eno vozilo, ki prevažajo smeti. »Tak specialni avtomobil pa potrebuje veliko posebne nege,« so nam povedali v Javnih napravah. »No, pri nas je tako »vprežen«, da za to skoraj zmanjka časa.«

Ker taka vozila veljajo veliko denarja in ker jih povzru vsega zdaj niti ni mogoče kupiti, se bomo pač morali sprijazniti s tem, da bodo Javne naprave tudi odlej odvažale smeti le trikrat na teden. Tisti predlog o dodatnih posodah, ki naj bi nas rešile smeti, ki zdaj marsikje kar vse vprek ležijo po hodnikih, niti ni tako napačen. Samo, to drži, da je včasih le težko najti sredstva za tak »izreden« nakup. V takih primerih bo treba pač večkrat vzeti metlo v roke in pospraviti

tisto, kar ne gre v posodo za smeti. Zakaj, to, kar lahko vidimo ob smetnjakih na železniški postaji, ali pa pred kolodvorsko restavracijo, res ni v ponos našemu »belemu« mestu.

In še pripeljal, ki sodi tudi k razmišljanju o čistoči in smetem: posode za smeti.«

Na avtobusno postajo je pripeljal avtomobil. Ko so potniki izstopili, je sprevodnik iz avtobusa kar na pločnik pometal goro pomarančnih olupkov, papirčkov, papirjev itd. In to vam ne zdi, da nekaj ni v redu, pa čeprav je mamička intelektualka?

Nemška ovčka

Vzgoja je zelo zamotana. Nikoli točno ne vemo, kakšne sledi zapusti v otroku ta ali oni dogodek, ki mu je priča. Prav gotovo ni vzpodbudno za otroke, če vidi odraslega človeka, ki se je tako napil, da stati ne more, da meri cesto vsepovprek ne glede na cestno-prometne predpise, da je neurejen, popačan in gleda neumno v svet ter se nerazumljivo dere. Pa so še bolj drobne, komaj opazne stvari, ki lahko zastrupljajo otroke.

»Stanka, vidiš kako lepo volnevo kapico ti je prinesel očka! Foglej, to je imenitna kapica, ki je nima vsaka!« je dejala mamička hčerki Stanki, ki je pravkar z odličnim uspehom zaključila prvo polletje prvega razreda osnovne šole.

»Res je zelo lepa, mamička! Pa druge ne bodo imele takih, res ne?« je nekako nejevolno podvomila punčka.

»Seveda ne, Stanka! Tvoja kapica je iz take volne, ki je rasla na nemški ovčki, veš! To je imenitno!«

Stanka je bila vsa zadovoljna. Dovolili so ji, da je odšla na obisk k stricu Franciju na deželo. Vsa srečna je pripovedovala:

»Veš, striček, očka mi je dal to lepo kapico. Veš, to je kapica z nemške ovčke. Mhm, na nemški ovčki je rasla ta volnica veš!«

Stric je presenečeno gledal in zmajal z glavo. »Kako praviš, Stanka?« je dejal. »Na nemški ovčki? Hemtete, to pa je res čudno! Počakaj, počakaj!« Stopil je k omari in vzel iz nje lepo, pisano jopico, ki jo je tako lepo spletla teta Mina.

»Joj, kako lepa jopica! Zajček

MAŠKARADA TUDI ZA MALE

V konjski občini so ob pustnih prireditvah posvetili posebno pozornost pripravam maskarad in rajanj za otroke.

nice pa namažemo z vazelino.

Predvsem pa se zavedajmo, da je bolnik potreben našega nasmeha in prijaznih besed, ki mu bodo marsikdaj pomenile več kot zdravilo.

M. D.

LETOS-HRBTNI DEKOLTE

Še vedno smo v času plesnih prireditev — čeprav se v Celju res ne moremo prirediti, da bi jih bilo preveč — in pust bo tistim, ki radi pustujejo, spet prinesel nekaj skrbi. Če ste se odločili za novo večerno obleko, naj vam svetujemo majhno novost.

Čar letošnje večerne obleke zimske sezone je pravzaprav v velikih kontrastih

med preprosto prednjo stranjo in bogatim, polnim fantazije — hrbtnim dekoltejem. Ker so letošnje večerne obleke sešite iz krepe, svile, žameta in tkanin iz volne in svile, nam omogočajo množico najrazličnejših variacij. Hrbtni dekolte lahko okrasimo z vezanim svilenim trakom, z volanom, drapiranim vložkom in podobnimi domisljicami. Skratka, hrbtni

On in ona sta se trudila. Vsak dan. Vse dni. Doma so živeli trije otroci. Domov sta prinašala lepe dohodke. Ona skoraj petdeset tisoč, on še enkrat toliko. Cez dan sta ostajala v službi. Otroci pa so živitarili, kakor so znali. Sami so si rezali kruh, sami so odločali, kateri film bo zanje lepši, sami so izbirali najrazličnejša sredstva, da so zadostili svojim mladostnim potrebam.

To je teklo dolgo, zelo dolgo. Družinici se je pridružil še četrti otrok — fičo. Joj, koliko dela je bilo sedaj. Oče misli le na izlete in glavna skrb v prostem času je le nežno ljubkovanje četrtega otroka.

Družina »VSEJEPRAV« ni ostala edina. Takih je bilo vse več in vse več otrok, ki so rasli kot šibe ob vodi. Saj so jih imeli starši radi. In še kako! Kaj jim niso prinesli, če so si zaželeli. Bel kruh je ostajal na mizi in veliko smetišče ga je sprejemalo. Gorje njima, če bi kdaj oporekla čes, otroci, pazite vendar na kruh! »Ne bom jedel takega kruha, sam ni dober! Zakaj nista prinesla čokolade, odgovarjajo. Da, da, čokolade. Sicer pa, denar je pri hiši in zakaj ne bi... Otrok raste-

DRUŽINA „VSEJEPRAV“

ta in pedagogi se sprašujejo, zakaj ni v njih nobene sile. Zakaj ne znata premagovati nobenih težav v življenju?

Oba sta študenta. In zamislite si! Nekega lepega dne mora otrok zapustiti gimnazijo. Prekršek je velik. Prepovedano shajanje, nemoralna dejanja. On, sin, pa se tako ne vključuje v reden uk. Kdo bi se učil, če doma teče med! Treba ga je le izati, brez nepotrebnih muk. Tako se pogovarjamo o iztirjeni mladini. Pravimo, da je v bistvu dobra. Res je! Toda če se vodi sama, če sama počenja, kar hoče, če je lov za denarjem prevelik, potem pač ni čudno, če smo otroke izgubili.

Tako se danes marsikje zaskrbljeno sprašujejo: »Kaj bo z našimi otroki?« Dokler jim bomo dajali, kar želijo, tako dolgo jim bomo dopuščali, da delajo, kar hočejo. Bojimo se, da otroka ne bomo mogli naučiti življenja. Življenje pa je tudi samozatajevanje, samopremagovanje. V.

Medene sladice

MEDENI KOLAČ

Raztopimo pol kilograma sladkorja in pol kilograma medu. Temu primešamo pol kile moke, testo dobro stepemo in mu dodamo še drobno zrezan olupke limone, nato 8 gramov cimeta, 3 dekagrame kvasa, ki smo ga raztopili v osminkli litra ruma. Pokrito testo pustimo na hladnem prostoru tri dni, nato pa ga razvlečemo v debelino mezinca. Testo razrežemo v komade in pečemo v vedno enako topli pečici.

MEDENI POLJUBČKI S KONJAKOM

Raztopimo pol kilograma medu in 15 dekagramov sladkorja. Nato zmes odstavimo in mu primešamo malo dobrega konjaka, olupe limone oziroma pomaranče v sladkorju, klinčič in cimet. Testo stepamo tako dolgo, dokler se ne prime več žlice. Testo pustimo čez noč počivati — pokrito mora biti — nato pa ga zvzlamo do debeline hrbtni strani noža. Z okroglim kalupom ga razrežemo in pečemo v ne prehudu vroči pečici, v posodi, ki smo jo postpali z moko.

MEDENI KOLAČ Z OREHI

Zmešamo 30 dekagramov moke, 15 dekagramov sladkorja, cimet in klinčiče z vročim medom. Testo razvlečemo, da je debelo, kakor mezinca, ga razrežemo, v sredino kosačka pa pritiskamo polovico oreha. Pečemo pri slabem ognju.

In še en recept: Zmešamo 2 decililitra raztopljenega medu z 8

grami cimeta, 5 gramov klinčičev, 15 dekagramov sladkorja, 15 dekagramov drobno zrezanih orehov

Gostoljubnost čez vse

Imeti lep in urejen dom, je nedvomno največja želja vsake gospodinje. Vendar v tej ljubezni za red in čistočo le ni treba pretiravati. Oboje naj ostane v razumnih mejah, da ne bo ljudem, ki z nami živijo v nadlogo in slabo voljo. Dom naj bo prostor počitka in zato mora biti predvsem udoben in prijeten. Ni bolj napačnega kot to, če udobnost žrtvujemo estetiki — prav pa je, da to oboje, kar se le da, združimo.

Na primer: poleg naslonjača naj stoji majhna mizica, da bo gost nanjo lahko položil kozarec ali krožniček. Na njej naj ne stojijo previsoki predmeti in tudi kvačkanih prtičkov se raje izognimo. Lahko se primeri, da se gostov gumb ujame v tak prtiček in v trenutku se lahko vaze, skodelice in krožniki znajdejo v naročju njegovega soseda ali pa na tleh.

Tudi na žice radia ali stoječe svetilke moramo paziti. Vedno je treba pomisliti na to, da se lahko kdo vanje zaplete in poosem po naši krivdi svetilko spremeni v črepjine. Zato bomo te žice pritrdili na steno, na pod, ali kamorkoli, samo da bo varno.

In še dva pripomočka svetujemo gospodinjam, ki imajo mnogokrat goste. Proti je električni aparat za kuhanje kave in drugi servirna mizica na kolesih. Aparat za kuhanje kave pripravimo že preden pridejo gostje, potem ga samo vključimo in čez hip lahko že postrežemo s kavo. Podobno je

tudi s servirno mizico, kamor lahko postavimo pijačo, pa tudi skromno zakusko.

Če smo se že odločili za goste, pomislimo še na to, da bodo tudi take malenkosti v redu.

MIZICA ZA TELEVIZOR

Gornja slička nam prikazuje lepo in praktično mizico za televizor. Sestavljena je iz lahkih delov in jo lahko v nekaj minutah sestavimo in razstavimo. Ima dve stekleni plošči, na koncu lakiranih nog pa so pritrjena kolesca. Mizice so v prodaji ljubljanskega podjetja »Lesnina«, stanejo pa 13 tisoč dinarjev.

volana še posebno čudovit. Vendar je takole reč treba nositi s primerno eleganco, sicer izgubi ves svoj čar! In še zadnji dekolte, okrašen z dvema lepima, svilenima trakovima, ki se na dnu dekolteja končata v pentlji.

O hrbtnih dekoltejih samo še to, da si jih lahko privoščijo le tiste srečnice, ki imajo brezhibno polt, lep vrat in ne preveč oblin. Pa tudi pri ženah, ki so nekoliko preveč »drobne«, je boljše hrbet skriti za malce manj drzen in vpadljiv dekolte. Ivica

NASVETI

■ Da ne bi zamašek zadržal vonja tekočine, ki je v steklenici, ga ovijemo s staniolom.

■ Kuhinjske umivalnike je treba vsaj enkrat tedensko očistiti z vročim kisom.

■ Voda, ki smo v njej kuhali krompir, je odlična za čiščenje srebrnine.

■ Robčke — predvsem v sezonah prehladov — pustimo v vodi vsaj noč.

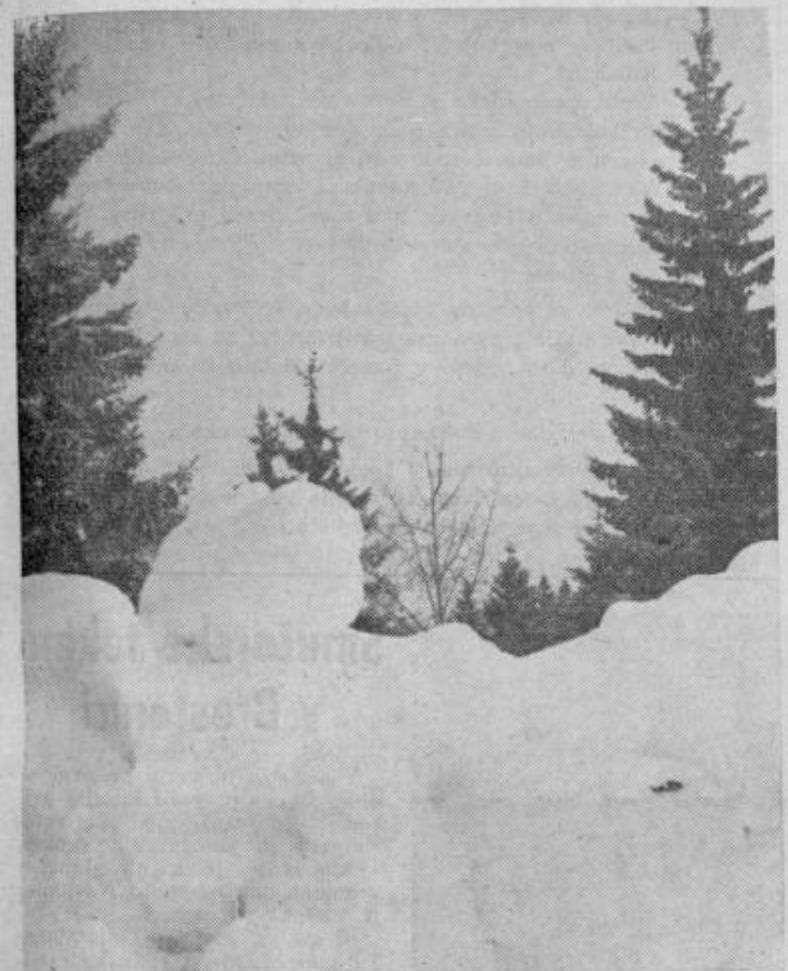
■ Zelo umazano perilo moramo vsaj 24 ur namakati v vodi, ki smo ji dodali nekoliko detergenta. Šele potem ga oprijemljive, meglenih in zelo mrzlih

■ Če ste se odločili, da sami obarvate obleke, je prej dobro operite in odstranite vse gume in zadržge.

■ Da ne boste sjočkali, kadar režete čebulo, je dovolj, da jo namočite v lonec, poln vode in jo tako režete.

■ Emajlirano posodo odlično očistimo s čistim lesnim pepelom.

■ Majhne količine gorečega benzina ali petroleja gasimo s pepelom, poskusi ali tako, da vržemo preko njega karkoli pregrejnega.

Radodarna zima nam je nasula toliko snega, da kar ne vemo, kaj naj počnemo. Zimske počitnice so pri kraju, pa bi ne bilo prav, če bi pozabili na oddih in razvedrilo. Tudi ob nedeljah, pa čeprav samo za en dan, se lahko predamo snežni opejnosti. Zato — prav nič strahu pred zimskimi spreho!

BOLNIK V POSTELJI

So bolezn, ko bolniku ni treba takoj v posteljo. Pri prehladnih in nalezljivih boleznih pa je mirovanje prva in skoraj najvažnejša zapoved. Danes pogledjmo, kakšna mora biti bolnikova soba in kako bomo v dneh bolezni skrbeli zanj, ki nas takrat tako zelo potrebuje.

Ce je le mogoče, naj ima bolnik svojo sobo. Namestimo ga v svetel, prostoren prostor, kjer se bo temperatura gibala med 16 in 18 stopinjami. Niti prehladna niti pretopla soba nista primerni. Okno bolniške sobe naj bo vedno pripro; zaprti ga bomo samo v vlažnih, meglenih in zelo mrzlih

dneh. Pravijo, da sodi čist zrak v sobi med najboljša zdravila. Seveda pa moramo paziti, da bolnika zavarujemo pred prepihom.

Ce že bolnik nima svoje sobe, naj spi vsaj v svoji postelji. Postavili jo bomo tako, da bomo lahko do nje prišli od vseh strani. Ce pa postelja stoji ob steni, moramo steno obložiti, da bolnika zavarujemo pred hladom. Postelja naj ne bo prenizka, da se nam ne bo treba pregloboko sklanjati, žimnice morajo biti brez vdolbin in ne preveč mehke; najbolje je, da so tridelnne — take, ki jih lahko večkrat obračamo. Cez žimnico potegnemo gumijasto podlogo in jo prekrijemo z rjuho. Nanjo položimo gumirano platno, tega pa prekrijemo s štirikrat preganjeno rjuho, ki jo večkrat menjamo in s tem ščitimo posteljno perilo.

Vzglavje naj bo žimnato, sicer pa lahko uporabimo tudi pernato blazino, ki pa naj nikar ne bo preveč debela. Bolnika pokrijemo z volnenimi ali prešitimi odejami, medtem ko pernice niso priporočljive, ker so pretopele.

Predno bolnika položimo v posteljo, ga umijemo in preoblečemo. Večkrat mu zamenjamo osebno perilo, sploh, če se zelo poti. Predvsem moramo paziti na njegovo osebno higieno. Po umivanju, pa čeprav je za bolnika še tako naporno, se bo naš varovaneec vedno bolje počutil.

In kako bolnika umivamo? Najprej umijemo obraz, roke, nadlahti, prsi in potem vse telo. Toploto vode uravnavajmo po bolnikovi želji. Vsak del telesa posebej umijemo, obrišemo in ga takoj nato pokrijemo. Zelo važna je nega ust in zob. Zobe čistimo vsako jutro in vsak večer, ust-

Želje potrebe možnosti

Prvo srečanje s Sevnico in njenimi prebivalci je opozorilo na nekatere probleme, ki bi jih tamošnji ljudje radi rešili, ali vsak skušali rešiti.

Nič čudnega ni, če je stanovanjski problem v Sevnici problem številka ena. Če tudi gradijo štiri stanovanjski blok, je stanovanj še zmeraj premalo. Vse kaže, da so tudi v tem mestu več sredstev in pozornosti posvečali tako imenovani industrijski gradnji, dosti manj pa stanovanjski. Kaže, da bodo to napako začeli popravljati. Seveda, vsega nanekrat ne bo mogoče. Tudi na tem področju bo treba še veliko potrpljenja in razumevanja.

Prebivalci Sevnice, zlasti pa tiste, ki so zaposleni v industriji, obrti in drugod lahko razumemo, zakaj si tako močno želijo obrat družbene prehrane. Zdi se, da skuša vsa to podjetje ta problem rešiti po svoje; zato ni naključje, da se v zadnjem času vendarle uveljavlja težnja po ureditvi centralne kuhinje, po združitvi sredstev in koreniti rešitvi vprašanja, ki ni tako enostavno. V Sevnici je zaposlenih okoli tisoč osem sto ljudi, in mnogi med njimi nimajo zagotovljenega toplega kosila.

Debatna o pekarni dobiva čedalje bolj jasne obrise in zahteve. Sedanja pekarna je odslužila. V razpravi, kako rešiti to vprašanje, sta se pojavili dve inačici. Medtem ko se eni zavzemajo za preureditev dosedanje, so drugi mnenja, da bi bilo dosti boljše, če bi zgradili novo. Pravijo, da bi bilo škoda vsakega dinarja, ki bi ga vložili za adaptacijo stare. Kaže, da bodo zmagali tisti, ki se ogrevajo za gradnjo nove pekarnice.

Med probleme, ki jih bodo v Sevnici rešili bržčas že v kratkem času, sodita gradnja novega zdravstvenega doma ter šole. Z gradnjo nove šole bodo začeli že letos; načrt za zdravstveni dom pa je tudi pri roki. Po tej zamisli naj bi dobili tak zdravstveni dom, ki bi naj imel tudi nekaj postelj, da bi lahko vsaj lažje bolnike zadržali doma, ne pa pošiljali v Novo mesto, Brežice ali Celje.

To pa še ni vse. Potreb in želja je še veliko. Med slednje sodi tudi novi hotel, ali točneje povedano, morda tudi za prizidek dosednji restavraciji, kjer naj bi dobili nekaj novih ležišč.

To so želje, tudi potrebe; kaj pa možnosti?

**Celjski
tednik**
v vsako družino

POMENEK O MLADIH

V naši občini imamo 26 osnovnih mladinskih organizacij, v katerih je 744 članov, je na vprašanje, kakšne so organizacijske značilnosti Zveze mladine Slovenije v sevnici občini, odgovoril sekretar mladinskega komiteja, tov. Jože Jekle.

S to številko seveda nismo zadovoljni, je nadaljeval, toda navzlic temu je treba povedati, da je ta slika v Sevnici dosti boljša, kot pa v obrobni krajih. Sicer pa na članstvo v mladinski organizaciji močno vpliva razstresen teren in dejstvo, da se v Sevnici vozi na delo veliko število mladih ljudi.

TUDI IZ KRŠKEGA V CELOVEC

Pri celjski poslovalnici Kompas so tudi iz Krškega naročili avtobus za prevoz v Celovec za ogled drsalne revije v izvedbi dunajskih drsalcev.

30 NOVIH...

Jože Topolovšek je že šestnajst let pismomoša v Brestanici. Ljudi dobro pozna, oni pa njega.

Srečanje z njim je bilo zanimivo tudi zavoljo tega, ker je pripovedoval, kako so tamošnji ljudje sprejeli naš list.

Nekateri so se kar sami naročili na Celjski tednik, ker želijo vedeti, kaj je novega v okrajnem področju, kamor po novi razdelitvi sodijo, oziroma spadamo. Ostalim ga ponujam in ne zaman. Samo v nekaj dnevih sem dobil trideset novih, lahko bi rekel celo prvih naročnikov Celjskega tednika na našem območju.

Se vam zdi, da se bo število naročnikov še povečalo?

Seveda se bo, samo pisati bo treba tudi o naših krajih in naših ljudeh.

Mi se bomo zavzeli in skušali to željo čim bolj uresničiti, seveda pa prosimo tudi vas in vse ostale, da nam pišete.

dih ljudi. Vsi ti pa komaj čakajo, da gredo po delu domov. Če bi imeli v občinskem središču več stanovanj, morda samski dom in

podobno, bi bilo v tem pogledu dosti lažje. Pri vsem tem drži dejstvo, da so podjetja storila vse premalo za gradnjo stanovanj za samce.

Navzlic vsemu temu, je še po-

296 IZVODOV CELJSKEGA TEDNIKA

Kot kažejo sedanjí rezultati, ki so stari komaj nekaj dni in posledica prvih prizadevanj tako uprave in uredništva Celjskega tednika kot tudi prebivalcev treh posavskih občin, ki so bile s prvim januarjem letošnjega leta priključene celjskemu okraju, da bi glasilo Socialistične zveze za celjski okraj »Celjski tednik« našlo tudi na tem območju dovolj bralcev in naročnikov, so ti koraki zaznamovali razveseljive uspehe.

Ze po prvem tednu je morala uprava našega lista poslati v vse tri posavske občine 296 izvodov Celjskega tednika. Številka res ni visoka, toda za začetek več kot razveseljiva, saj kaže, da si prebivalci teh krajev želijo časopis, iz katerega bodo lahko razbrali vso pestrost tistega življenja, ki se razvija v novem okrajnem območju. Ni naključje, da se prav ljudje iz brežiške, krške in sevniske občine želijo seznaniti z življenjskim utripom celotnega okraja in obratno — tudi dosedanjí naročniki in bralci Celjskega tednika hočejo spoznati »novo« območje.

Prvo tekmovanje v smučarskih skokih

Partizan iz Leskovca pri Krškem je v nedeljo priredil prvo tekmovanje v smučarskih skokih. Zanimanje med pionirji in mladino je bilo veliko. Na prireditvi se je zbralo okoli sto gledalcev. Doseženi so bili naslednji rezultati:

MLADINCI: 1. Stane Kerin (11,11), 2. Rudi Štois (10,11), 3. France Svetec (9,5, 12,5).
PIONIRJI: 1. Rafko Bizjak (7,5, 9), 2. Toni Drenik (8,5, 8), 3. Jože Arh (7, 7,5). P. L.

vedal tovariš sekretar, pa je delo mladine močno razgibano v športu. Izredno zadovoljni smo tudi s šolo za življenje, ki ima kar dva oddelka. Nekaj težav imamo le glede udeležbe mladincev v politični šoli. Tu se namreč pozna, da mnogi njeni slušatelji delajo v izmenah. Razen tega so se na šolah in prav tako na vajejski, solidno uveljavile mladinske ure.

Ali lahko poveste nekaj značilnosti nedavne občinske mladinske konference?

Če kaj, potem je ta konferenca zelo jasno postavila mesto, vlogo in dolžnosti mladih ljudi v gospodarskih organizacijah, vlogo in dolžnosti mladih ljudi kot proizvajalcev in upravljalcev. Razen tega smo na tej konferenci veliko govorili o lokalnih delovnih akcijah. Zaenkrat je v načrtu, da bo sevnška mladina uredila tako imenovani zeleni pas ob cesti ter prostore okoli stanovanjskih blokov. Svoje delovne programe pa bo sprejemala še mladina v vseh manjših krajih in vaseh.

Kako pa je kaj z družabnim življenjem?

Na vsak način v Sevnici pogrešamo prostore za takšno delovanje. Morda se bo stanje vsaj malo izboljšalo potem, ko bo organizacija Socialistične zveze uredila klub.

Zelenjave ni...

Trgovski paviljon v Sevnici vzbuja spoštovanje. Razen nekaterih drugih poslovnih prostorov, je v pritličju nekaj trgovin, od manufakturne, špecerijske samopostrežne, pa tudi trgovine za kolesa in motorna kolesa, radijski material ipd.

Ali zunanja ureditev trgovin kaže tudi solidno založenost, je bilo vprašanje, ki sem ga po vstopu v samopostrežno trgovino zastavil tov. Mariji Pungerčič:

— Z našo trgovino sem zelo zadovoljna. V Sevnici lahko kupim vse, kar potrebujem; le nečesa nimamo — zelenjave.

— Kako to?

— Veste, pravzaprav je težko razumeti, zakaj nimamo zadostnih količin in izbire zelenjave, to tembolj, ker je ne samo v Sevnici, marveč tudi v njeni neposredni okolici pridelajo vsaj toliko, da bi zadostovala za kritje domačih potreb. Po mojem mnenju bi lahko tudi v eni izmed naših trgovin uredili oddelek za prodajo zelenjave.

Pa z mlekomo?

— Imamo ga že, toda vprašanje je, če kvaliteta ustreza. Njegova pot pa je takšna: na tem področju ga zberejo okoli 360 litrov, ga nato peljejo v Radeče, od tam pa ponovno k nam.

— Kaj pa, če si želite kupiti blago za obleko?

— Zdaj ne hodim niti v Ljubljano, niti v Zagreb. Domača izbira je zadovoljiva. Le morda kakšne posebne želje si utešim v večjem trgovskem središču.

Smučarske tekme v Brestanici

V nedeljo je aktiv Zveze mladine Slovenije v Brestanici priredil tekmovanje v smuku, veleslalomu in smučarskih skokih. Tekmovanje je kljub slabemu vremenu dobro uspelo. Nastopilo je 40 tekmovalcev.

Proga za smuk je bila dolga 350 metrov, njena višinska razlika pa je znašala 150 m, proga za veleslalom pa 400 metrov. Pionirji in mlajši mladinci so tekmovali na krajši progi; skoki za mladince so bili na 20, a za pionirje na 10 metrski skakalnici.

Rezultati. MLADINCI. Smuk — 1. Jože Seher, 2. Franc Planinc; veleslalom — 1. Alojz Vehovar, 2. Franc Planinc; kombinacija — 1. Franc Planinc, 2. Miran Martincič; skoki — 1. Alojz Vehovar (14,5, 14), 2. Jože Seher (13,5, 14).

MLAJSI MLADINCI. Veleslalom — 1. Vinko Avsenak, 2. Milan Vajdič.

PIONIRJI. Smuk — 1. Ivan Dvoršak, 2. Maks Kenig; skoki — 1. Stanko Planinc (5, 4,5), 2. Ivan Dvoršak (4,5, 4). P. L.

Premog, premog...

Pred »rampo« v Senovem je stala dolga kolona voz. Pod nakladalno postajo pa tudi eden, na katerega so vsipali premog.

— Kdo so ljudje, ki tako potrpežljivo čakajo na premog?

— Rudarji, se je oglasil odgovor. Prišli smo po svoj deputat. Naše drvarnice so prazne.

— Ali ga zdaj v teh dnevih kaj več nakopljate?

— Seveda ga, okoli sto ton na dan.

Posavski tednik

NA CESTI...

— Ze spet stojimo, se je na tihem pridružil Franček, ko je moral ponovno in kdo ve že kolikokrat ustaviti svojega fitčca pred spuščeno zapornico.

— Zdi se mi, kakor da smo več na železnici, kot na cesti, je dejal Jože in se zasmel.

Počasi smo napredovali, delno zaradi snega, nekaj pa tudi zaradi teh nesrečnih zapornic, ki so nam zastavljale pot. Da, takšna je pač cesta na levem bregu Save od Sevnice do Vidma, vijugasta in bolj ozka kot široka, tu in tam stisnjena med hrib in reko. Toda, zaradi tega bi še šlo; samo tisti prehodi čez praga in zapornice... Nisem jih štel, gotovo pa jih je veliko. Preveč? To ne, že zaradi varnosti promet ne. Toda, če moraš vozilo ustaviti skoraj pred sleherno zapreko in tam čakati nekaj minut, da vlak zdrvi mimo in se oddalji, se jih kar naveličaš.

Četudi od te poti nismo ničesar pričakovali, nič senzacionalnega, nič posebnega, so vendarle v beležnici ostali drobni zapisi. Zanimivi, boste vprašali: Kdo ve?

Za nami je ostala Sevnica; poslovlili pa smo se tudi od Blance, ko smo naleteli na prve žalostne sledove hude zime in mraza. Ob glavni cesti in na njej so se sprehajali fazani in iskali hrano. Zdaj niso bili plašljivi; tudi pred avtomobilom niso pokazali nobenega spoštovanja. Komaj so se umikali, toda samo za toliko, da so odnesli nepoškodovane dolge repe. Nikamor se jim ni mudilo. Bolj otrpli kot ne, so komaj skakljali in iskali tiste drobtine, ki jih je pokrtil sneg.

Kaj pa je to? Franček je ustavil vozilo. Stopili smo iz njega. Ob cesti na snegu je čepel dokaj velik ptič. Je mar sova? Ne, ne, to ne more biti sova. Poglej ga spaka, to je vendar jastreb. Zima je to roparico napravila za krotko živalco. Naenkrat je bila tako nebojčena; v njej ni bilo ničesar napadalnega. Čepela je v snegu in mirno čakala, da smo se ji približali. Samo ko je Jože stegnil roki, da bi jo zagrabil, je pokazala malo življenja. Zdaj jo je prijel in stisnil k sebi.

— Ste že videli starega Slovana? Če ne, si zdaj dobro oglejte, se je znova pošalil Jože ter začel ponovno segrevati ptico. Bila je otrpla in trda, golša pa prazna. Lakota in mraz.

Tako smo dobili petega potnika v našem vozilu. Svoje mesto je dobil med Jožetom in Božom. Toda, ne za dolgo. Kmalu zatem, ko je v Vidmu zavžil prvo hrano, je sklonil glavo, ostril kremplji pa so se mu nenavadno iztegnili. Omahnil je za vedno; tudi jastreb je postal žrtev zime in mraza.

Na kratkem sprehodu skozi Krško smo naleteli na skupino cigank.

— Vas kaj zebe, jih je pobaral Jože.

Namesto odgovora so stegnile roke in skoraj vse naenkrat zaprosile:

— Gospod, daj dinar, daj dinar...

Spotoma smo naleteli na še eno posebnost, ki je ne vidiš zlepa. Medtem ko potujoče knjižnice in celo potujoči kino niso redkost; o slednjem smo se prepričali tudi v Leskovcu; pa o potujoči trgovini človek redkokdaj sliši.

Srečali smo jo v Blanci. Z avtomobilom so pripeljali kruh, toda še preden se je vozilo ustavilo pred trgovino, se je prodaja razvila kar na cesti, pred pošto.

Lep spomin je ostal tudi na pristen in nekrščen dolenski cviček.

VSAK PETI OBČAN ...

UMETNO DRŠALIŠČE IN TRIBUNA NA ATLETSKEM STADIONU, NA PRVEM MESTU PRIORITETNIH GRADENJ SPORTNIH OBJEKTOV V CELJU

Posvet o problemih telesne kulture, ki ga je pripravil ljudski odbor celjske občine ob sodelovanju občinske zveze za telesno kulturo je odprl nekaj starih ran, hkrati pa opozoril na razširjenost in moč telesnovzgojnega gibanja v občini. Razveseljivo pa je tudi to, da so se predstavniki športnih organizacij lepo sporazumeli o vrstnem redu gradenj športnih objektov v letošnjem letu, in dali prednost tistima, ki v resnici zaslužita največjo pozornost, to je umetnemu drsališču in tribuni na stadionu Borisa Kidriča.

V celjski občini dela devet partizanskih društev, dvanajst športnih, avto moto društvo in aero klub. V vseh partizanskih in športnih organizacijah je 4.566 aktivnih članov, kar pomeni, da se vsak deveti občan aktivno udeležuje v športnem življenju. Če pa k vsemu temu dodamo še šestnajst šolskih športnih društev, ki zajemajo nad tri tisoč članov, potem lahko govorimo, da se vsak peti občan v celjski občini aktivno ukvarja s športom.

Nasproti tem razveseljivim številkam pa stojijo podatki, ki govorijo, da smo glede objektov močno zaostali, da nam manjkajo igrišča in telovadnice in da je bilo pridobivanje novih igrišč in drugih športnih objektov v letih po vojni močno zanemarjeno. Pa ne samo to, namesto da bi jih gradili in urečevali, smo dovoljevali, da so rušili obstoječe in jih namenili drugim potrebam.

Ce bi hoteli govoriti o tem, kaj v Celju še potrebujemo, potem bi morali postaviti takle vrstni red: umetno drsališče, tribuna na atletskem stadionu, ki pa bo hkrati služila še za zimsko vadbo atletov in šolske mladine, nadalje kegljišče v Gaberju, dom Partizana, pokriti bazen itd. Ko so pred predstavniki športnih organizacij postavili zahtevo, da sami določijo vrstni red gradenj, so se odločili za dve, za umetno drsališče ter za tribuno na atletskem stadionu. Medtem ko bo gradnja umetnega drsališča tekla ob zglednem sodelovanju nekega celjskega delovnega kolektiva, bo AD Kladivar za gradnjo tribune najel dolgoročni kredit. Športniki celjske občine pričakujejo, da bodo tudi občani na svo-

jih zborih potrdili ta predlog in hkrati zahtevali, da se realizira v letošnjem letu. Za obe gradnji bo potrebnih le nekaj nad 70 do 80 milijonov dinarjev.

Ko pa je beseda stekla o finansiranju telesnovzgojnih organizacij, so ugotovili, da bo moral sklad za telesno vzgojo zbrati v letošnjem letu okoli 55 milijonov dinarjev. Končno so na posvetu

sprejeli predlog o ustanovitvi knjigovodskega servisa, ki bo delal za vse telesnovzgojne organizacije ter podprli pobudo o ponovni ustanovitvi sveta za telesno vzgojo pri ljudskem odboru. Nazadnje so priporočili športnikom in vsem telesnovzgojnim delavcem, da proučijo osnutek občinskega statuta in dajo nanj zjaj, ko je še čas, svoje konkretne pripombe.

Celotna problematika je pokazala še na to, da v mestu, kjer je tako močno razvito športno življenje, manjka telo, ki bi proučevalo izredno pestro problematiko, jo usmerjalo in vodilo. Zato so navzoči z odobravanjem sprejeli predlog o formiranju aktivna komunistov športnih in telesnovzgojnih delavcev.

Pokal za celjske smučarje

Izredno lepo je uspelo tradicionalno smučarsko tekmovanje za prehodni pokal »Karla Destovnika-Kajuha«, ki je bilo v nedeljo na smučiščih Slemen nad Soštanjem, saj se je na startu zbralo skoraj 150 tekmovalcev.

CLANI: 1. Lebe (Maribor) 52,2, 2. Pustoslemšek (Mežica) 52,2, 3. Peter Četina 53,6, 4. Peter Čater (oba Celje) 53,6, 5. Bajda (Kum, Dobovec), 6. Zakeršnik (Soštanj), 9. Kopitar (Celje), 10. Pšovnik (Soštanj) itd. EKIPE: 1. ZSK Celje (Četina, Čater, Kopitar) 163,1, 2. Maribor, 3. Mežica itd.

MLADINCI: 1. Skrubi 49,0, 2. Fortin (oba Mežica) 52,3, 3. Do-

lanc (Trbovlje) itd. EKIPE: 1. Mežica 155,6, 2. Mežica II, 3. Soštanj.

CLANICE: 1. Grabar Hilda (Celje) 142,0.

Peter Četina zmagovalec sindikalnega veleslaloma

Okrajno sindikalno prvenstvo v veleslalomu, ki je bilo v nedeljo na Slemenu nad Soštanjem je združilo kar blizu sedemdeset tekmovalcev in tekmovalk iz najrazličnejših delovnih kolektivov in ustanov celjskega okraja.

V članski konkurenci je zmagal Peter Četina (Gospodarska zbornica) z istim časom, kot ga je dosegel drugoplasirani Peter Čater (Avtomotor Celje) 53,6 sekund, 5. Zakršnik (TE Soštanj) 54,6, 4. inž. Jože Kopitar 53,9, 5. Pšovnik (TE Soštanj) 58,0.

Z osvojitvijo prvega mesta v članski konkurenci so smučarji celjskega železničarskega kluba vnovič osvojili prehodni pokal »Karla Destovnika Kajuha«.

ZMAGA za mlade

EKIPE: 1. SSD Elektra Soštanj, 2. IFA Celje, 3. avtobusni promet Celje, 4. tovarna usnja Soštanj.

Med članicami je prvo mesto brez posebnih težav zasedla Hilda Grabar (trg. podjetje Center, Celje) v času 142,0.

TISOČ GLEDALCEV NA DRŠALNI REVIJI

Naslov pove veliko, vsega pa ne. Da je bilo med ljubitelji drsalnega športa tolikšno zanimanje za nastop umetnih drsalcev iz Ljubljane in Celja, je razumljivo, saj so takšne prireditve na drsališču v Celju vse predredke. Zanimanje občinstva je dobilo opravičilo v visoki kvaliteti nastopajočih. Tako so na ledeni ploskvi zaplesali mnogi državni prvaki, kot Katjuša Derendova, Franek Klemenc, Mitja Sketa, Halka Sušteršičeva in drugi. Uspel je skupinski nastop »Bela Ljubljana«, obilo priznanja so pozele tudi ostale točke kot »Trio«, »Banane« in zlasti še »Veseli Kranjci«.

Nad 100 pionirjev na smučeh

Ob zaključku pionirskih smučarskih šol je železničarsko smučarsko društvo Celje izvedlo v petek, 1. februarja tekmovanje, katerega se je udeležilo precej nad sto mladih smučarjev in smučark. Tekmovali so v slalomu pri Marovškju.

Rezultati: PIONIRKE do 10 let: 1. Oberžan 31,0. PIONIRKE od 10—12 let: 1. Hudnik 28,0. PIONIRKE od 12 do 14 let: 1. Čater 22,2.

PIONIRJI do 10 let: 1. Kantičnik 26,1, 2. Volk 27,0, 3. Ramšak 27,5, 4. Lužnik 27,6, 5. Jerneje 27,9. PIONIRJI od 10 do 12 let: 1. Sedlar 21,8, 2. Kolar 23,1, 3. Divjak 23,1, 4. Mežnar 23,1, 5. Nunčič 23,5. PIONIRJI od 12 do 14 let: 1. Srebot 20,5, 2. Žekar 21,1, 3. Grabar 21,1, 4. Panič 21,4, 5. Bevc 21,5.

Lešek 4.44 m

V Beogradu so se na posebnem tečaju zbrali vsi najboljši jugoslovanski skakalci s palico, med njimi tudi več članov celjskega AD Kladivarja. Na preizkušnji, ki so jo imeli v dvorani, je Roman Lešek dosegel z rezultatom 444 cm nov državni rekord v pokritih prostorih. Dosedanji je znašal natanko štiri metre in štirideset centimetrov.

Smučarske tekme Elektre in nov dom

Ob zaključku prejšnjega tedna, v petek in soboto, so bile na smučiščih Slemen nad Soštanjem sedme tradicionalne zimske športne igre članov delovnih kolektivov elektrogospodarskih podjetij Slovenije. Tekmovanje je lepo uspelo, saj se je na njem zbralo kar sto trideset smučarjev in smučark. Tekmovali so v alpskih disciplinah, tekih in na 45 metriški skakalnici v Velenju.

V članski skupini tekačev so se Soštanjčani uveljavili na prvo mesto v ekipnem ocenjevanju, v slalomu pa so tekmovalci istega podjetja zasedli drugo mesto kot eki-

pa. Najboljši posameznik je bil Zakeršnik, ki je v veleslalomu zasedel drugo mesto. Enako razvrstitev si je priporil tudi Lorber v skupini starejših članov, medtem ko je Celjanki Peliconovi pripadlo prvo mesto pri članicah.

Na skakalnici pa se je najbolje odrezal Zager, član šoštanjske termoelektrarne, ki je zasedel prvo mesto s skokoma 33,5 in 34,5 metra.

Smučarsko prireditev so izkoristili še za to, da so nedaleč od Andrejevega doma na Slemenu izročili namenu lep dom šoštanjske Elektre (na sliki).

Kdaj bo urejena šolska telovadnica v Šentjurju?

V nedeljo, Lahov smuk

Cetudi društvo za telesno vzgojo Partizan v Šentjurju pri Celju nima idealnih delovnih pogojev, ne telovadnice in ostalih pokritih prostorov, kjer bi se lahko sestajali njegovi člani, pa delovni program, ki ga izvajajo pod vodstvom neumornega predsednika Draga Mackovška, vendarle potrjuje izredno hotenje tamošnjih ljudi, da bi telesna vzgoja dobila tisto mesto, ki si ga je že zdavnaj priborila. Toda, kot vse kaže, nekateri še ne razumejo, da je treba takšno dejavnost podpreti, ne samo zaradi ljudi, ki žrtvujejo zanj veliko prostega časa, marveč predvsem zaradi uspehov, ki so jih dosegli.

V zadnjem obdobju smo postavili naš delovni program na trdne temelje, je povedal predsednik šentjurskega Partizana, tov. Mackovšek. V nogometu smo dali prednost pionirjem in mladini; veliko pozornost pa smo posvetili še odbojki, kegljanju in seveda smučanju. Naša kegljaška sekcija šteje 25 članov, njeni člani pa vadijo enkrat na teden po štiri ure na kegljišču v Storah. To sekcijo vodi tov. Karel Adrinek.

Ugodne snežne razmere so pripomogle, da so začela smučišča in da je tudi pri smučarski skakalnici vsak dan živo. Tu mladi smučarji pod vodstvom tov. Dušana Gabrijele spoznavajo tehniko smučarskih skokov. Za to panogo se je ogrelo okoli trideset mladih ljudi (Celjani, kaj pravite na to? opomba pisca). Razen tega smo za pionirje in mladince pripravili smučarski tečaj, katerega se je udeležilo 44 mladih ljubiteljev zasneženih poljan. Ob zaključku tečaja smo pripravili še pohod na Resevno.

Delovni program pa so izpopolnjevala tudi mnoga tekmovanja, doma in drugod. Zlasti lepo je uspelo nedeljsko meddruštveno tekmovanje v skokih, na katerem je sodelovalo 31 tekmovalcev. Pri članih je zmagal Žilnik (Gomilsko) pred Oračem (Šentjur) in Zagarjem iz Soštanja, pri mladincih Zep pred Speglo, oba sta iz Velenja, in Postrahom iz Šentjurja, pri pionirjih pa Zupanc pred Perom (oba Velenje), Jakobom (Vojnik) in Horvatom iz Šentjurja.

Uspelo je tudi večerajšnje tekmovanje mladincev in pionirjev v slalomu.

— Pripravljate še kakšno smučarsko prireditev?

— Da, v nedeljo, 10. tega meseca bo na vrsti tradicionalni »La-

hov smuk« z Resevne. Vsi tekmovalci se bodo zbrali kar na Resevni, kjer bo po spominski svečanosti pri spomeniku start ob desetih dopoldne.

— Omenil si, da imate težave zaradi telovadnice. Kako je sploh s to zadevo?

— Odkar je poplava uničila tla v šolski telovadnici, je ta prostor zaprt tako za nas, kot tudi za učence osnovne šole. Telovadbe v zaprtem prostoru od takrat v Šentjurju ne poznamo več.

— Toda, mar ni šola dobila od zavarovalnega zavoda nekaj povračila za škodo, ki je ostala po elementarni nesreči?

— Seveda je dobila, vendar kaže, da so ta denar potrošili za nekaj drugega, ne pa za tisto, za kar je bil namenjen. Sprito tega se mi zdi, da bi moral zlasti ljudski odbor zahtevati, da bi vodstvo šole moralo popraviti tla v telovadnici. Nas naravnost preseane tak brezbrizen odnos nekaterih ljudi do tega problema.

Bredica Presinger šesta

Nad sedemdeset mladih drsalcev in drsalk z Jesenic, Ljubljane, Maribora in Celja se je v soboto in nedeljo zbralo v Mariboru na tradicionalnem mladinskem tekmovanju v umetnem drsanju za »Bloudkov memorial«. V skupini starejših pionirk so nastopile tudi štiri mlade članice HDK Celja, med katerimi se je najbolj izkazala Bredica Presinger, ki je zasedla šesto mesto. Medtem ko je na osmem pristala Mirjana Košič, je bila Vanja Segina osemnajsta, Slavica Muzga pa petindvajeta.

Celje: Mladost 8:1

Komaj je več kot štirideset prizadevnih rok očistilo v nedeljo popoldne hokejsko igrišče in odmetalo z njega nad 450 kubičnih metrov snega, že se je začela prijateljska tekma v hokeju na ledu med predvidenim prvakom hrvaške republiške lige, Mladostjo iz Zagreba ter domačim Celjem. Zmagali so domačini z visokim rezultatom 8:1 (2:0, 4:1, 2:0). Za Celje so gole dosegli: Dvornik 3, Jenko in Čretnik po 2 ter Kolarac enega.

Slovenija: Koroška

v hokeju na ledu

Ob zaključku redakcije smo prejeli vest, da je Hokejska zveza Slovenije vnovič potrdila, da bo Celje v soboto prizorišče zanimive mednarodne tekme v hokeju na ledu. Srečali se bosta namreč mladinski reprezentanci Slovenije in Koroške. Kakor v eni, tako bo tudi v drugi ekipi nastopilo več znanih hokejistov z zveznih in mednarodnih tekmovanj. Zato gre v tem primeru za izreden dogodek.

Začetek tekme je določen za 18. uro.

V slovenski reprezentanci bosta nastopila tudi dva člana HDK Celja in to Peter Podsedenshek ter Valter Čretnik.

Zadnje besede so v Jurčku zbudile spomin, ki mu ni mogel takoj slediti. — Vso noč sem ležal v gozdu ... Nekoč jih je že slišal in prav ta glas je bil, ki jih je izrekel.

Nezaupno je pogledal tujca, ki je pripovedoval naglo, ne da bi se ustavil. Najbrž je prav isto povedal že Gregu ... in očku ...

»Šele danes jutraj sem se upal naprej,« je nadaljeval oni. »Namenil sem se proti planinam. — Kje sem ga že srečal, je Jurček še naprej grebel po spominu. Ni si vedel razložiti, zakaj mu je tujec zopr.

»H kosilu!« je poklicala mamica. Tudi tujec je prisedel in dobil svojo žlico. Ker je imel desno roko v povoju, je jedel z levico. Tega ni bil vajen, pa še roka se mu je tresla, zato je nenehoma počel, da se je od sklade do njegovega prostora vlekla steza razlite jedi.

Vsakokrat, kadar je nesel zaloga v usta, je s pogledom izpod čela ošinil drugega za drugim. Jurčka je ob tem vselej neprijetno obšlo in vprašanje, ki ga je mučilo, se je še bolj zazrlo vanj.

— Kje sem ga že srečal?

»Jaj vendar, Jurček!« ga je morala opominjati mamica, ker je bil v svoji zavzetosti pozabil zajemati. »Saj jem,« je rekel in segel v skledo, pa že v naslednjem trenutku s pogledom spet obvisel na tujcu.

»Poznam vas,« je rekel iznenada in mu pogledal v drobne nemirne oči.

Tujcu je roka z žlico obstala na pol poti od sklade do ust in se stresla, da se je jed razlila po mizi.

»Poznaš?« je čez čas hripavo spravlil iz sebe. »Od kod?« »Saj to je tisto,« je rekel Jurček, ki ga je bilo strah pogleda, s kakršnim ga je oplazil tujec.

Razprava o urbanistični izgradnji

Pred dnevi je sklical Občinski ljudski odbor Mozirje posvet s predstavniki občinskih političnih organizacij, krajevne organizacije, podjetij in urbanisti o bodočem urbanističnem statusu krajev Mozirje in Nazarje. Ker

ni bilo doslej urbanističnih načrtov sta se razvijala oba kraja nenačrtno, čeprav sta oddaljena le 2,5 km eden od drugega. V obeh krajih sta rastle nova stanovanjska naselja. Vzporedno razvijanje obeh krajev je terjalo

drobljenje sredstev komune za negospodarske investicije. Mozirje je upravno politično središče komune s številnimi javnimi službami, Nazarje pa je industrijski kraj z okoli 400 prebivalci. Razprava, podkrepjena z ekonomskimi podatki, je pokazala, da ima Mozirje dosti bolj ugodne pogoje, da se v nekaj letih razvije v kraj z okoli 3 tisoč prebivalci. Kraj ima tudi zelo ugodne pogoje za razvoj turizma. Urbanistična izgradnja Mozirja je samo na izgradnji komunalnih objektov za blizu 120 milijonov dinarjev cenejša od Nazarja. V Mozirju tudi ni industrije, ki bi motila življenje v stanovanjskem naselju. Lega samega kraja pa je zelo ugodna za nadaljnjo izgradnjo, medtem ko v Nazarju primanjkuje prostora, predvsem če je v vidu nadaljnja razširitev lesne industrije.

Na posvetovanju so osvojili stališče, da se v prihodnje razvija le kraj Mozirje, v Nazarju pa industrija. Tako se bo tudi stanovanjska izgradnja v prihodnje odvijala le v Mozirju. V kratkem bosta za oba kraja izdelana urbanistična načrta, o katerih bodo razpravljali še na zborih občanov, končno besedo pa bo dal še občinski ljudski odbor.

USPEŠNI PORAVNALNI SVETI V MOZIRJU

V mozirski občini že dve leti uspešno deluje 12 poravnalnih svetov. V lanskem letu so le-ti obravnavali 311 spornih zadev. Število samo kaže, da je v Zgornjesavinjskem predelu zelo malo sporov. Največ so jih imeli v Mozirju, Lučah, Ljubnem in v Rečici. V glavnem so prevladovali spori materialnega značaja (prilaganja tuje imetje, škoda, dolgovi ipd.). V celoti so uspešno rešili dobri dve tretjini spornih zadev in s tem ne le razbremenili sodišče, temveč dokazali, da njihov ugled vse bolj rase.

DROBNE IZ NAŠIH KOMUN

MOČAN POUČEK SOCIALNI SLUŽBI

V šoštanjski občini bodo v letošnjem letu dali močan poučnik obstoječi kadrovske službe, katero bodo okrepili s dvema profesionalnima socialnima delavcema. Tako bodo navezali tesnejše stike s krajevnimi skupnostmi, gospodarskimi organizacijami, šolami, sodišči in drugimi družbeno političnimi faktori. Predvsem pa bodo skušali socialno službo preusmeriti v močno socialno preventivo. Zato bodo ustanovili usmerjevalni odbor za reševanje zadev varstva otrok in prehrane šolskih ter predšolskih otrok in prav tako prepotrebno rehabilitacijo naših najmlajših, ki so zaradi objektivnih vzrokov zaostali v svojem razvoju.

-ik

Politična šola v Rogaški Slatini

V Rogaški Slatini so v zimskih počitnicah priredili za 50 mladih prosvetnih delavcev enotedensko politično šolo. Slušatelji so se seznanili s pojmi družbene ekonomike in z vprašanji šmarske komune. Zanimivo je to, da so ob zaključku po skupinah opravili raziskovalne naloge, s katerimi bodo v februarju proučili predvsem določene probleme v šolstvu šmarske občine. Naloge zajemajo problematiko idejnosti pouka, komunalne vzgoje in nagrajevanja ter samoupravljanja

V VELENJU IMAJO DRSALIŠČE

V letošnjem letu so se slednjič uresničile sanje nešteti mladih in starejših drsalcev: dobili so odlično drsališče, in sicer na novem katoliškem. Vsak dan lahko vidijo mlade in tudi nekaj starejših, kako se nekateri bolj smelo, a drugi z gotovostjo in eleganco pade po beli ploskvi.

Nova termoelektrarna

V mrzlih zimskih dneh je naše gospodarstvo v najtesnejši odvisnosti od naših velikih »krvoda-jalk« — elektrarn, ki delajo s polno paro. Vsak najmanjši izpad bi v tem času pomenil ogromno gospodarsko škodo. Tisoče in tisoče ton premoga potuje po žičnici v ogromna žrela velikih kotlov — po tankih brnečih žicah pa odteka energija, ki napaja na tisoče strojev in daje toploto ter še nešteto drugih olajšav.

Ena od velikih termogigantov

je šoštanjska termoelektrarna, ki je z dobrim gospodarjenjem uspela v tem, da je njena obratovna režija in dejanska cena toka cenejša od marsikaterih hidroelektrarne. V lanskem letu so proizvedli okrog 850 milijonov kilovatnih ur, medtem ko bodo letos predvidoma okrog 870 milijonov. V načrtih pa je gradnja nove termoelektrarne pri novem predvidenem jasku v Metlečah pri Šoštanju, ki naj bi po zmogljivosti bila največja v Jugoslaviji.

Razpravljali so o proizvodnem delu

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora v Šoštanju so razpravljali o vlogi in pomenu proizvodnega dela. Zanimivo je, da so tokrat gospodarske in članke zborna proizvajalcev zagovarjali potrebo po vse tesnejšem sodelovanju šol z gospodarskimi organizacijami. Tako je direktor tovarne gospodarske opreme »Gorenec« v Velenju prikazal primer, kako so v poletnih počitnicah zaposlili dijake in ugotovili, da so le-ti zaradi svoje izobrazbe v kratkem času dosegli ali celo presegali postavljene norme.

To razpravo so načeli na pobudo komisije za proizvodno delo šolske mladine. Občinski ljudski odbor je sklenil, da bo dal vsem gospodarskim organizacijam priporočilo, da podpo prizadevanje komisije in s tem omogočijo perspektivno reševanje vprašanja poklicnega usmerjanja.

-j

NOV OBČINSKI ODBOR SZDL V ŠOŠTANJU

Pred nedavnim se je sestal novoizvoljeni občinski odbor Socialistične zveze v Šoštanju in iz svoje srede ponovno izvolil za predsednika tovariša Damjana Brvarja, za sekretarja pa tovariša Milana Strbana.

Za boljše in uspešnejše delo pa so ustanovili še štiri komisije. Tako so izvolili za predsednika idejno vzgojne komisije tovariš Hermino Klančnik, za predsednika komisije za društva in organizacije tovariša Rudija Bajca, za predsednika komisije za prošnje in pritožbe tovariša Izidorja Florjana in za predsednika komisije za organizacijsko-kadrovska vprašanja tovariša Milana Strbana.

Z doslednostjo pa so se zavzeli, da bodo v letošnjem letu predvsem izboljšali informiranje občanov, zato pripravljajo sedaj prav »kvalitetna« »Obvestila«.

-ik

Politična šola v Rogaški Slatini

V Rogaški Slatini so v zimskih počitnicah priredili za 50 mladih prosvetnih delavcev enotedensko politično šolo. Slušatelji so se seznanili s pojmi družbene ekonomike in z vprašanji šmarske komune. Zanimivo je to, da so ob zaključku po skupinah opravili raziskovalne naloge, s katerimi bodo v februarju proučili predvsem določene probleme v šolstvu šmarske občine. Naloge zajemajo problematiko idejnosti pouka, komunalne vzgoje in nagrajevanja ter samoupravljanja

DZRUŽITEV ŠOL

S 1. januarjem so slednjič pripojili osnovno šolo Škale k II. osnovni šoli v Velenju ter osnovni šoli v Velenju. Pripojitve sama je potekala v čudnem vzdušju, saj so bili krajani pripojenih šol za, prosvetni delavci pa so imeli nešteto »dokazov« o nekoristnosti le-tega. Šele po daljšem razpravljanju so pristali na to, ko so jim predstavniki občinskega ljudskega odbora temeljito obrazložili prednosti združitve. Nedvomno je, da bo sčasoma vpliv te pripojitve viden v boljšem znanju otrok na okoliških šolah.

-jo

ŠOŠTANJ

STANOVANJSKA IZGRADNJA

Kljub prvotnim vestem o tem, da v letošnjem letu v Velenju ne bodo začeli z novogradnjami stanovanj, kaže, da bodo pomladi začeli kar z gradnjo okrog 150 novih stanovanj. Vsa nedokončana stanovanja pa bodo slednjič dokončali. Ker bo v letošnjem letu gradbeni obrat rudnika lignita polno zaposlen z gradnjo objektov energo-kemičnega kombinata v bližini Šoštanja, bo glavna stanovanjska izgradnja padla predvsem na splošno gradbeno podjetje »Vegrad«. Le-to je že konec lanskega leta izvedlo anketo o tipih stanovanj in o perspektivnih potrebah, kajti v bodoče bodo prešli na industrijsko proizvodnjo stanovanjskih objektov in sveda tudi prodajo stanovanj in ne le zgolj uslug.

V zadnjem času se v Velenju vse bolj ogrevajo za gradnjo dvorane za raznorazne zabavne prireditve (tega namreč manjka!). Le ta naj bi po mnenju mnogih služila tudi za telovadnico, ki je prav tako že vrsto let samo go-rača želja. V kolikor bo dovolj razumevanja za kulturno zabavno življenje, bo tudi ta dvorana lahko služila svojem namenu.

V VELENJU DVE ORGANIZACIJI

Da bi bilo delo Socialistične zveze čim bolj uspešno, so na zadnji seji krajevnega odbora SZDL v Velenju sklenili, da bodo ustanovili dve podružnici in v ta namen že v prihodnjih dneh izvedejo sektorske konference. V zadnjem času je bil odziv članov Socialistične zveze izredno slab, zato menijo, da bi z delitvijo dosegli večjo razbremenitev in neposrednejši stik s članstvom. Med obema podružnicama bo reka Paka, ki deli Velenje. V vsaki podružnici bo sedemčlanski odbor.

OPROSTITEV PRISTOJBIN ZA MOTORNA VOZILA

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora v Šoštanju so razpravljali o pristojbinah za cestno motorna vozila, ki jih uporabljajo gospodarske organizacije komunalne dejavnosti in gasilska društva. V razpravi so sklenili, da teh pristojbin naj ne plačujejo za tista vozila, ki jih uporabljajo izključno za vzdrževanje snage, opravljanje pogrebne službe in vzdrževanje cest. Prav tako pa so sprejeli sklep, da to velja tudi za motorna vozila, ki jih uporabljajo zgolj v gasilskih namene.

TEČAJ RDEČEGA KRIŽA

Sredi januarja so v Paki pri Velenju začeli s tečajem Rdečega križa. Večma obiskovalcev so starejši mladinci in mladinke, ki jim predavanja in pomeni o prehrani, o vzgoji družine, o bodočem zakonu ter ostalem mnogo pomenijo. Skupno jih tečaj obiskuje 25. Glavni poučilec je predvsem na prehrani, kajti prav na tem področju so (vsaj pri šolski mladini) vidni številni primeri podhranjenosti.

Kulturni dom v Štorah

V kratkem bo v kulturnem domu v Štorah zaživel klub in najbrž bo prav letos, v dolgih zimskih večerih, že močno posegel s svojo svojstvenostjo v kulturno zabavno življenje proletarskega kraja. Za čim uspešnejše delovanje kluba pa je tokrat kolektiv Železarne imel velik posluh, saj je nastavljal kulturnega referenta, ki bo skrbel za rekreacijo članov kolektiva in istočasno vodil ter usmerjal dele v klubu. Popolnoma jasno je, da je le na takšen način možno zagotoviti smiselno programsko delo v novih oblikah in da je prav v tem garancija za aktivno vlogo Svobode kot razširjevalca nevsiljivega prosvetljevalca.

Prav danes bo v tem domu odlična proslava dneva slovenske kulture. Pripravi jo je dramska sekcija pod vodstvom tovariša Legvarta. Sredi februarja pa bodo domačini videli dramo »Pokojni Christopher Bean«, ki jo je režiral tovariš Vudler.

Volivci o črnih gradnjah in še kaj

V zadnjih dneh januarja so bili v večini krajev šoštanjske občine zbori volivcev, na katerih so razpravljali predvsem o urbanističnem načrtu Šaleške doline. Marsikje so se na veliko razgovorili o črnih gradnjah, ki pa so sedaj vse bolj redkeje. Nov urbanistični načrt je bil že dlje časa težko pričakovani, kajti občani zaenkrat niso točno vedeli, kje so spričo velikih predvidenih sprememb zaizdelane površine za stanovanjsko izgradnjo. Poleg tega pa so se v nekaterih krajih pogovarjali o šankovnem krajevnem samopispevku (primer v Skalajah), o ka-

terem so mnenja, da je bil pre-visok, saj je predvideval kar 8 odstotek od mesečne plače. Dvomili so se, da pristane na 0,5 odstotka, za preostalo vrednost pa bi izvršili zemeljska dela.

-že

Čitajte
Celjski tednik

Tretjina volivcev razpravlja o novi ustavi

V razpravah o predosnutku zvezne in republiške ustave v mozirski občini je sodelovalo na 45 sestankih blizu 3000 občanov, ki so zastavili nad 200 vprašanj. Največ vprašanj je bilo namenjeno obrti, osebnim lastninam, lastnini kmetijskih zemljišč, dedovanju, davkom in volitvam novih predstavniških organov. Manj jih je bilo s področja industrije in delavskega samoupravljanja ter ostalih družbenih služb, čeprav so bili sestanki v nekaterih delovnih kolektivih zelo dobro obiskani. Številna vprašanja so

bila povezana z občinskim statutom, o katerem bodo v nekaj dneh začeli s splošno razpravo. Ponekod pa so o osnutku občinskega statuta že govorili in dali nekatere koristne pripombe.

SLOV. KONJICE

SEKCIJA ZA POKLICNO USMERJANJE USTANOVLJENA

Na sestanku iniciativnega odbora za ustanovitev sekcije za poklicno usmerjanje v celjskem kraju, ki je bil pred kratkim v Velenju, so ugotovili, da bo ta organizacija štela v začetku svojega delovanja nad 160 članov. Med njimi je po sedanjih prijavah sodeč največ prosvetnih delavcev, ostali pa so uslužbenci zavodov za zaposlovanje delavcev, zdravstveni delavci in uslužbenci gospodarskih organizacij, ki se ukvarjajo s personalnimi zadevami.

Istočasno so tudi sklenili, da bo ustanovni občni zbor sekcije sredi marca, do tega časa pa bodo izdelali dokončen osnutek statuta sekcije in njen delovni program za letošnje leto. Na istem sestanku so se za vključitev v celjsko sekcijo odločili tudi predstavniki zasavskih občin.

-L.

KONFERENCA ZK V KONJISKI OBČINI

Osnovne organizacije ZK v konjiški občini se že pripravljajo na letne konference svojega članstva. Te bodo predvidoma v februarju in deloma v marcu. Na nedavnem sestanku sekretarjev, ki ga je sklical občinski komite ZKS, so sklenili, da bodo na konferencah podali temeljito analizo političnega dela članov na svojem območju.

-L.

RAZGOVOR S ŠTIPENDISTI

Pred dnevi je tajnik občinskega ljudskega odbora pripravil poseben razgovor s štipendisti iz konjiške občine. Pomenili so se o raznih problemih in tudi težavah študentov, hkrati jim je pa povedal, da spričo slabših učnih uspehov letos ne morejo biti zadovoljni. Študentje so obljubili, da bodo uspehe izboljšali.

Taki pogovori (štiri najboljše študente so tudi nagradili) so gotovo koristni, saj mladi ljudje, ki se šolajo, ne izgube stika z ustanovo ali podjetjem, ki jim študij omogoča.

-m.

SEMINAR ZA STATUTE PODJETIJ

Občinski sindikalni svet v Šoštanju pripravlja skupaj z delavsko univerzo enodnevni seminar za predstavnike podjetij, na katerem bodo proučili osnovne smernice za sestavo statuta podjetij. Doslej je v občini k temu najresnejše pristopil le kolektiv rudnika lignita, medtem ko v ostalih podjetjih čakajo.

-že

MOZIRJE

Ali bodo letos dokončali

Mozirčani so že vrsto let želeli, da bi z dograditvijo kratkega odseka ceste Luče—Crna sklenili cestno povezavo Savinjske in Mežiške doline ter obenem odpravili velik, nepotreben ovinek, ki ga je moral doslej napraviti vsak motorizirani državljan. V celoti je ostalo le slabe 4 kilometre, ki bi jih bilo treba skupno zgraditi.

Od tega odseka na mozirsko občno le en sam kilometer, kar znaša nekaj čez 10 milijonov din. Le-ti pa ne smejo biti ovira, kajti turistična pomembnost te kratke zveze je izredna, saj bosta obe zaprti dolini prav s to kratko zvezo dobili značaj prehodnih (za vozila) dolin, kar je predpogoj privlačnosti. Cesta sama bo še posebej zanimiva, ker bo vodila v višini več kot 1000 metrov in bomo na ta način dobili en gorski prelaz več (preko Bele pečli).

-jo

100 Odstotna REALIZACIJA PRORAČUNA

Na zadnji občinski seji v Mozirju so med drugim razpravljali tudi o realizaciji proračuna za 1962. leto. Le-ta sodi med najugodnejše v zadnjih letih. Dosežen je bil stodostnost. Na takšno ugodno realizacijo je vplivalo predvsem realno planiranje dohodkov ter sistematično izterjevanje davščin. Najvažnejše pa je nedvomno to, da so občinski organi vseskozi spremljali proračunsko situacijo. Prav 100 odstotna realizacija pa je omogočila redno, nemoteno finansiranje posameznih javnih služb v občini.

-R. Z.

ZA BOLJŠE POKLICNO USMERJANJE MLADIH

Pred dnevi je bil v Celju skupni sestanek predstavnikov Zavoda za pedagoško službo in predstavnikov zavodov za zaposlovanje delavcev celjskega okraja. Ob tej priliki so podrobneje razpravljali o delu šol, njihovih vodstev in ostalih organov pri poklicnem usmerjanju mladine. Pri tem so ugotovili, da je v dosedanjem delu bilo premalo sodelovanja vseh organov in forumov, ki delujejo na tem področju.

PREMIJA ZA MLEKO

Oskrba Velenja in Šoštanja z mlekom je še vedno problematična in prav o tem problemu so spregovorili tudi na zadnji seji občinskega ljudskega odbora. Svet za kmetijstvo je predlagal, da bi sprejeli odlok o premiji za kравje mleko, in sicer naj bi premija znašala 15 din za liter mleka, ki ga kmetijske organizacije prodajo neposrednim potrošnikom.

Kot kaže, bodo sredstva za premije zagotovili v občinskem proračunu.

-jo

V teh dneh je pluzenje skorajda med najvažnejšimi opravili. Ceste morajo biti prevozne in da so, morajo cestni delavci opraviti levi delež dela v nočnem času. Tako smo na našem potovanju proti Vitanju zatekli plug s štirimi pari konjev in delavce pri malici. Ker nismo mogli napredovati zaradi novozapadlega snega, smo se pridružili malici in počakali, da nam je plug očistil pot.

VELIKA IZBIRA BOGOV

Cloveštvo ne delijo zgolj jeziki, barva kože in narodnosti — delijo ga tudi različna verstva. Ver je na svetu kdo ve koliko, zlasti pa med primitivnimi ljudstvi, vendar pa je na svetu 11 glavnih religij, ki premorejo vsaj po 10 milijonov vernikov. Po podatkih OZN iz leta 1960, ko je bilo na svetu 2 milijardi in 862 milijonov ljudi, si glavne vere prebivalstva sveta takole delijo:

Kristjanov je 888 milijonov, od tega 537 milijonov rimokatolikov, 138 milijonov pravoslavcev in 214 milijonov protestantov.

Judov je 12 milijonov, muslimanov 430 milijonov, šintoistov 50, taoistov 50, konfuciancev 300, budistov 151, hinduistov 332, raznih primitivnih verovanj pa 121 milijonov ljudi.

V letu 1960 je bilo na svetu 524 milijonov ljudi, ki so ateisti. Le-ti zavračajo pripadnost kateri koli veri.

Zemljepisno so razna verstva precej povezana oziroma zavzemajo precej zaokrožena območja. Rimski cerkev si v Evropi deli prebivalstvo na zapadnem delu s protestanti, v nordijskih deželah je brez vpliva, prav tako v vzhodni Evropi, kjer poleg močnega ateizma obstajajo nacionalne pravoslavne cerkve. V Afriki, Aziji in Avstraliji je Rimski cerkev v manjšini, v absolutni večini je v Južni in Srednji Ameriki. ZDA pa si mora deliti s protestantizmom.

Pravoslavna vera prevladuje v Jugoslaviji, Grčiji, Romuniji in v delu sovjetskih republik, posamezne otočke pa tvorijo Kopti v Egiptu in Eitanci.

Muslimani dominirajo v Afriki nad ravninami, v Mali, Srednji in Centralni Aziji ter na Indonezijskem otočju.

Sintoisti so predvsem Japonci, ki pa so deloma tudi taoisti.

Kitajci so budisti, taoisti in konfucijci. V Indiji prevladuje hinduizem, ki pa ima kot vse večje vere mnogo sekt. Brez sekt ni niti muslimanstvo.

Primitivna, malikovalska verstva obstajajo v centralni in južni Afriki, v centralnem delu Avstralije, med Samojedi v sibir-

skih tajgah, med Laponci in Eskimi, v pragozdovih Argentine in Brazilije.

Po vsem tem je jasno, da katoličanstvo, predvsem pa rimska

matere Maje, Katoliški svetniki, posnetki antičnih polbogov, imajo podobna opravila. Grški Atlas nosi svet kot Krištof. Eskulap je Luka, Jurij pa ima celo vrsto

prednikov — ubijalcev zmaja od Tezeja in Perzeja, pa do germanskega naslednika Siegfrieda. Kar je katoličanom Herodež, je Indijcem Bimbisara. Vse vere imajo nebena in pekel, samo da jih različno razlagajo. Vse vere učijo humanost, boj dobrega proti zlemu. V vseh verstvih se kaže nagnjenost duhovščine, da se briga bolj za posvetne dobrrote, za politično moč v sedanjem svetu. Katera religija je najbolj originalna, je težko reči. Jasno je le eno, da sta katoliška cerkev in muslimanstvo najmlajši med sedanjimi najbolj razširjenimi veroizpovedmi.

K.

Menihi lamaističnega samostana so bili ujeti na filmski trak ko so zapuščali letališče v Bankongu. Tjakaj so pospremili svojega samostanskega prednika, ki se je podal na poletovanje v Ameriko. Menihi imajo obrbite glave in nosijo rumena oblačila. Hodijo bos, živijo skromno, toda, kot izg leda, imajo gospod prior vseeno dovolj sredstev.

vera ni dominantna. Res je, da je največ kristjanov, vendar je tudi to res, da zavzemajo le-ti področja razvitega sveta, kjer neizogibno opada religioznost. Po datek, da samo v ZDA živi okoli 50 milijonov ateistov, v Evropi 80 milijonov (brez Sovjetske zveze), dokazuje upravičenost te trditve.

Vse poprej našete veroizpovedi si sicer ostro nasprotujejo, toda hkrati so si medsebojno neverjetno podobne. Tudi Buda je »brezmadežno sročete« in kraljevskega rodu. Budizem je za pol tisočletja starejši in ima mnogo svojih obredov, načel in verskih dogem, ki so popolnoma istovetne s katoliškimi. Liturgija je prenešana iz starega Egipta, iz Perzije in Tibeta. Egipčani so poznali litanijske, ki jih poznajo hinduisti v Indiji še danes. Dalaj lama v Lhasi, ki je vrhovni poglavar budoistov, ima na razpolago enake rekvizite in hirarhijo kot rimski papež od kardinalov in menihov, pa prek zvonov, rožnih vencev, kadil, monštranc do kipov malega Buda v naročju.

Kdo je dolgin?

Ne bo težko uganiti, da je košarkaš. Vendar je treba povedati še drugo. Visok je 2 metra in 13 centimetrov in je pri svojih 26 letih »najboljši košarkaš kar jih je kdaj živel«. Tako namreč za svojega črnega športnika trdijo Američani. Ta tudi ime ima imenitno, saj nosi priimek znanega predvojnega angleškega politika — Chamberlaine.

Luna ba adezvilščice

Znano je, da na Luni vsak predmet tehta mnogo manj kot na Zemlji. Ta prednost bi pripomogla k hitremu okrevanju srčnih bolnikov. Slabo srce bi imelo mnogo manj napora s pošiljanjem krvi po telesu. Tako bi se neverjetno hitro okrepilo. Do tu je vse to zelo razumljivo, težje pa je vprašanje, kako spraviti na Luno bolnike, tudi ko bo enkrat to mogoče? Za let do Lune so sposobni samo ljudje z izredno telesno kondicijo in zdravjem. Predvsem pa mora biti zdravo srce...

Pozor! Poledica...

Evropsko prvenstvo v umetnem drsanju, ki je letos v Budimpešti, je ponovno zbralo vso evropsko drsalno elito. Spet bo za ljubitelje tega lepega športa nekaj večerov sedenja pred televizijskimi sprejemniki. Poleg vseh drugih vrtilin ima drsalni šport še to privlačnost, da ohranja pred pozabo predstave kakšna so dekleta brez bund, plaščev in dolgih hlač.

Če stavka 62.000 pristaniških delavcev

Tednik »Times« se v zadnji številki na precej čuden način zanaša nad stavkajočimi delavci pristaniških družb, ki zahtevajo višje plače in boljše delovne pogoje. V stavko je vključenih 62.000 pristaniških delavcev. Pisec se ne razburja samo zato, ker je stavka oškodovala ameriško gospodar-

stvo za 600 milijonov dolarjev, temveč skuša prenesti posledice na mednarodno področje. Trdi namreč, da so morali v Zahodni Nemčiji delavci tovarne »Volkswagen« oditi na dvodnevni kolektivni dopust, ker stoji 10.000 voz v ameriških lukah, nad 5000 pa

jih čaka v Bremenu in Hamburgu na vkrcavanje (na sliko čakajoči avtomobili v luki Bremen). Stavka je poleg tega močno prizadela eno največjih ameriških trgovskih in oduševskih družb »United Fruit Company«, katere bela mornarica je običala v lukah z gnilih sadjem na krovu.

STOLETNICA GRE RAJE PES...

Mara Kuzmanić iz Piska pri Solitu se je pred kratkim selila. Hoteli so jo peljati z avtobusom, toda je rekla, jok, poidem peš. In je šla polnih 24 kilometrov daleč... Vse to bi ne bilo prav nič posebnega, če bi Mara pred kratkim ne praznovala 100 letnico svojega rojstva.

STIRJE ROISTNI DNEVI STIRINAJSTLETNICE

Nataša Jelenek je rojena 29. februarja 1948. Dosedaj je imela komaj štiri rojstne dneve.

Najmočnejši človek - Jugoslovan

Trenutno gostuje na Japonskem mož, ki dviguje drevesno deblo na katerega se obesi 20 Japoncev. Nastopa povsod kot rokoborec in velja za najmočnejšega človeka na svetu. Možak je Anton Baričević, doma z otoka Lošinja. Ze kot deček je bil silno močan. Ko je bil star 16 let, je nosil že cela debla. Njegova izredna moč ga je poveljala v svet. Naslov najmočnejšega človeka na svetu je osvojil v ZDA, ko je potegnil z mesta štiri polne avtobuse.

Anton Baričević je težak 204 kilograme. Za zajtrk poje jajčno jed pripravljeno iz 20 jajc, za kosilo in večerjo pa tudi po 4 kg kuhanega ali pa pečenega mesa, vse to pa zalije z nekaj litri dobrega vina.

Po gostovanju na Japonskem pride »veliki Antonio« v Evropo, kjer bo gostoval v vseh večjih mestih. Obiskal pa bo tudi svoj kraj, kjer še vedno živi njegova mati, ki je čisto preprosta in krhka ženica.

REKLI SO...

»Če bi prišlo do nuklearne vojne na Kubi, bi bila ta dežela spremenjena v veliko pokopališče, kjer ne bi bil nihče več v stanju, da gradi socializem.«

Palmiro Togliatti

»Problem za Veliko Britanijo so mnogi milijoni ljudi s preveč prostega časa, premalo in nezadostno vzgojo.«

Lord Aran

»Mona Liza je po Kipu svobode druga velika ženska, ki jo je Francija poslala v Ameriko.«

John Kennedy

»Nihče izmed nas ni želel, da bi se odrekli vseh privilegij.«

Hugh Gaitskell

Na otok „po suhem“

Bled ni lep in priročen samo poleti, ko sape valovijo jezersko gladino in čolni drsijo na otok ter križem po jezeru. Vendar Slovenci tostran »kranjske deželne meje« slabše poznamo zimske čare tega najlepšega kotička domovine.

Seveda bi si nekdo, ki bi v sedanjih dneh prišel prvič na Bled, težko predstavljal kje je jezero, kolikšno je in kje je otok. Blejsko jezero sicer navadno vsako leto zamrzne, toda letos je njegov leden oklep toliko trdnjši. Na ledeno ploskev je nanosilo snega, zato je težko ločiti jezerski breg, razen po drevesni meji in stavbah, ki jezero obkrožajo.

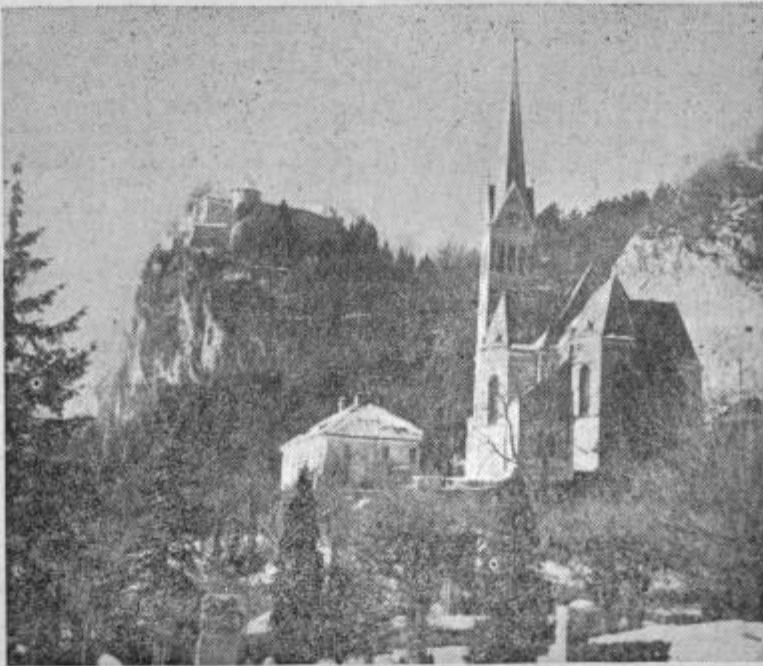
Z negotovostjo in prikritim strahom stopajo po ledu tujci, ki jim zaledenelo jezero ni znano. In res ni prijetno. Ledena ploskev je pogosto razpokana, pogosto pa rezko zapoka kar pod nogami. Če bi ne bilo tako zanimivo in imenitno, da človek pride »po suhem« na otok, bi premnogi odjenjali. Tako pa gredo skoraj vsi na led...

Bleščani gredo po ledu na otok, ko je skorja debela komaj kakšnih pet centimetrov. V tem času pa je led debel povprečno 40 do 50 centimetrov. Na otoku je gostilničarka povedala, da ravno zato led poka, ker je predebel in da je tam kjer poka tudi najbolj trden in zanesljiv. Kakorkoli je že res, čudno se pa le sliši. Zlasti je precej vseeno, če veš za to po-

sebnost, ko si enkrat že prestal dolečno merico strahu.

Kakor je poleti obrežje jezera polno kopalcev, tako si tudi pozimi mladina poišče svoj šport. Okrog in okrog jezera, povsod

kjer je le nekaj hiš, se po očiščenem ledu drsajo, igrajo hokej, sem in tja pa se kdo na smučkah poda čez zasneženo ploskev po bližnjici. Pred hotelom Toplice je seveda živo najhrupnejši. Tu se

Bled je tudi v zimskem času lep. Zal nimajo nikjer razglednice, ki bi prikazovala zamrznjeno jezero.